

Sevgili Okuyucular

Dünya, maddî ve manevî mevcut olan her şeyi ile, **BEDENLİ RUHLARIN** bilgi, görgü ve deney sahibi olmaları için imâl edilmiş kozmik bir tekâmül okuludur. Bu okulda düzenlenen deneyler, hazırlanan dersler ve derslere katılan **VARLIKLAR**'ın tekâmül seviyeleri birbirinden farklıdır. Bütün farklı anlayış, hissediş ve davranışa rağmen, müşterek olan tek hedef tekâmül'dür. Bu hedefe gene çok çeşitli yollardan, deneylerden ve uygulamalardan geçmek suretiyle ulaşılır.

Şimdi, her «Tekâmül **DEVRESİ**'nin» bir başlangıcı, bir sonu vardır. Baş ve sonun (evvelin ve ahirin) **BİRLENME**'si bütün **ÖĞRETİLERİN BİRLENME**'siyle mümkündür. **AHİR ZAMANIN** en büyük niteliği olan **KIYAMET = ŞUURLARIN AÇILMASI, ANLAYIŞIN DİRİLMESİ, (ESKİ GERÇEKLİKTE ÖLÜP YENİ GERÇEKLİKTE HAYAT BULMA)** ancak bu **BİRLENME**'nin ardından çıkagelir.

Bütün «Öğretilerin Birlenme'si» insanlığın mukadderidir. Her öğretinin temeli ve özü birdir. Onları **BİRLEYECEK** olan «Müteal Bilgi» doğrunun doğrusu, gerçeğin gerçeği, nûr'un nûr'udur. Bu bilgi, bütün karanlığı ve ona sığınarak işlenen işleri, her tür sapkınlığı, sahteliği ve aldatıcı nefis'den doğan zulmü ortadan kaldıracak kuvvet ve kudrettedir.

Vicdan'ın bencil ihtiyaçlarını, vicdanın fedakâr, verici, diğer kâim ihtiyaçlarına tercih eden insanlık toplumunu uyandıracak, onu içine düştüğü zulmetten kurtaracak **BİRLEYİCİ BİLGİ**'den başka **KURTARICI** yoktur. Kurtuluş dışı değil içindedir. Çanağın dışını temizlemek ve içini pis bırakmak insanlığın en büyük çıkmazıdır. Bütün düzensizliklerin düzenli bençillikten kaynaklandığını başıra başıra söylemezsek, ıstırapın sonu, mutsuzluğun nihayeti gelmeyecektir.

Selâm ve Sevgiler

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Evrimde Olaylarla Karşılaşmak Neden Önemlidir?

Yaşamda çeşitli olaylarla karşılaşmak bizim tekâmül bakımından ihtiyacımız olan bilgi ve tecrübeleri kazanabilmemize yarayan fiziki bir harekettir. İşte bu yüzden türlü olaylarla karşılaşmak zorundayız... Her olay bizim için ayrı bir gerçekliği ifade eder. Bizim yaşamımız; kimi zaman sebep ve netice bağlarını kuramadığımız fakat aslında gayet güçlü bir sebep-sonuç zincirine bağlı olan ard arda, hiç bitmeyen, olaylarla karşılaşmak ve olayların içinde yaşamaktır.

Bizim hayatımız aslında olaylar içinde yaşayarak, olaylarla karşılaşarak kendi gerçeklik duygumuzla, yani realitemizle, dışımızdaki gerçekliği karşılaştırmak ve devamlı kıyaslar yapmamızı sağlamak demektir. Biz, kendimizin gerçekliği ile bizim dışımızdaki gerçeklik arasındaki bağlantıları kurmaya çalışıyoruz. İki arkadaşı karşı karşıya getiriyoruz, sizin kendinize göre realiteniz, benim kendime göre bir realitem var. Acaba bu realitelerimiz hangi noktalarda birbiriyle uyum halinde, hangi noktalarda birbirimizi itiyoruz veya pasif kalıyoruz. Bunlar çok önemli hususlardır. Aynı zamanda iş sahibi iseniz çok çeşitli beşeri münasebetleriniz vardır ve bu yüzden de çok çeşitli realitelerle karşılaşsınız. Her realite, her karşılaştığımız gerçeklik sizin üzerinizde daha değişik bir etki ya-

pacaktır. Her birinden bir tesir almanız kabildir ve bu aldığınız tesirlerin sizin üzerinizde meydana getirmiş olduğu menfi ve müspet izlenim ve uyarıların sizin oğunlaşmanızda, bilgi edinmenizde, kendinizi belirli amaçlar için programlamanızda, faydası vardır.

Bir arada yaşamak zorundayız. Çünkü ne kadar çok bir arada yaşarsak, o kadar çeşitli realitelerle karşılaşmış oluruz. Bu bakımdan örneğin ruhçulukta, **inzivaya çekilme** katiyen makbul değildir. Mistik çalışmalarındaki inzivaya çekilerek sadece mistik güçlerle ilgilenmek bizler için pek makbul bir şey değildir. Yani insan varlığı realiteler içinde kalmak zorundadır. Bizim önümüze gelen veya yetişebildiğimiz kadar ulaştığımız yerlerdeki realitelerle karşılaşıp bu gözlemleri yapmak ve kendimize göre sonuçlar çıkartmak zorundayız. Eksikliğimizi, bilgisizliğimizi, hamlığımızı yenmek zorundayız... Tekâmül edebilmek için bütün bu eylemlere ihtiyacımız var... Ben kendimi tecrit edersem, bir hırka, bir çarık, bir tas çorbayla bütün ömrümü bir mağarada veya mescidde geçirsem ben hangi realitelerle karşılaşırım ve ne öğrenebilirim. Bütün öğrendiğim şeyler nazari şeyler olacaktır. Hiçbirinin tatbikatını yapamadığım, yani kendi kendimi deneme ve im-

tihan imkânı bulamadığım için de tekâmül edemeyeceğim demektir.

Bu yüzden ruhsal evrimde olaylarla karşılaşmak çok önemlidir... Yaşam bu nedenle çok kıymetlidir. Hayata gelişimiz çok zordur, çok dar bir kapıdan geçerek geliyoruz. Büyük bir imkân sağlanıyor bize, fakat bu imkânı çoğu kez iyi kullanmıyoruz, heba ediyor, zaman öldürüyor ve birçok imkânları kaçıırıyoruz. Tabii ki burada suçlu aramıyoruz. Suçlu aramaya gerek yok. Eğer bir eksiklik varsa bu her şeyden evvel dünya tekâmül düzeyinin bulunduğu çıkmaz sokağı görmeyişinden oluyor. Bugün 20. yy.'da, biz, bir çıkmaz sokağın içindeyiz. Ferahlığa, açıklığa doğru gitmiyoruz. Ve sert bir duvarla burun buruna gelmek mukadderini herhalde elde ettik. Önümüzde bizi ufku açık yerlere götürebilecek çeşitli yollar gösterilmiş olmasına rağmen şu beş bin yıldan beri labirentte döne dolaşa çıkmaz yola girdik ve şimdi artık o kadar büyük bir baskıyla hamle yapıyoruz ki, insanlık olarak hep beraber o duvarla karşılaşmış, bir çıkar yol bulmak zorundayız.

Kıyamet denen şey de herhalde budur. Yoksa bir takım kitaplarda bir takım insanların ifade ettiği gibi hercümerç bir şekilde yerin göğün birbirine karışması tarzında değil. Çünkü tasvir edilen yer de gök de insanın içindedir. İçimizdeki değişikliğin mümkün olabilmesi için yani zorlayıcı tarzda duyu kanallarımızı değiştirebilmemiz için belki dışarıdan da bazı uyarılar gelecektir. **Yani vadedilmiş olan bazı olaylar olabilir. Birtakım kozmik, jeolojik olaylar olabilir.** Yer sarsıntıları, yangınlar, hastalıklar gibi kütleli uyarılar da söz konusu olabilir. İnsanın iç uyanıklığını sağlayamadıktan sonra depresyon altında kalıp ölmesinin ne faydası vardır

ki! Yukarıdaki olayları tanzim edişindeki maksat «**toplu katliam**» değildir. O halde her şeyden önce insanların şuurlanması, iğ uyanıklığa doğru gitmesi, idraklenmesi için dışarıdan da zorlama gerekiyorsa zorlama gelecektir. Biz, aslında, bu zorlamayı kendimize de uyguluyoruz. Çocuklarımızı terbiye ederken onlara dışarıdan pek çok uyarılar göndeririz. Çünkü tokat yemedi, tokat atmanın zararlı olduğunu idrak edemeyiz. Ama insan, akıllı ve muhakeme gücü olan bir varlık olduğu için her şeyi deneme yoluyla öğrenmesi gerekmez. Yani yaptığımız işin zararlı olduğunu anlamak için aynı zarara uğramalıyız. Hayır. İnsan nasihat ve bilgi ile de kendini eğitebilir ve birtakım ters hareketlerden kendini kurtarabilir. Herşeyin tecrübelerine girmeye gerek yoktur. O yüzden de eğitimin, öğretimin, anlatımın, nasihatın ve müşahedenin çok önemi vardır. Biz her seviye bilemeyiz. İlimde de bu böyledir. Acaba hangimiz lise sıralarında bütün fizik, kimya ve biyolojik tecrübeleri yaptık? Hangimiz bir moleküllü inceleyebildik? Hic molekül ördünüz mü? Veva kaçınız bir mikroskop altında kan hücresi tetkik ettiniz? Etmemişsinizdir ama öğretmenlerimizin bize şekillerle, tablolarla çizmiş oldukları deri dokusunu da, kanın yapısını da, öğretildiği kadar, ezberle biliriz.

Şimdi, eğer her şeyin tecrübesini yapacak olsaydık, bu durumda hiç de bilimsel hareket etmemiş olurduk. Ve sizin öğrenmiş olduğunuz bilginin bilimsel olduğu da şüphelidir. Ne malûm! Bilim şüpheden doğmamış mıdır? Kartezyenler ne diyorlar: «Şüphelenmezsen hiç bir şey bilemezsin». O zaman insanın ilk önce kendisine öğretilenlerden şüphelenmesi gereklidir. Hayır, o
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

kazanılmış bir seviyedir, hiç şüphe edilmiyor. Ruh var mıdır, yok mudur? Size bu soruyu sordurtacak bir şuur seviyesine gelinceye kadar elde etmiş olduğunuz bilgiler hakkında şüpheniz var mı yok mu? Ruh var mı, yok mu diye bir şüphe altında kalıyorsanız, sizde hangi etkilerden dolayı böyle düşünce oluştu? Bilgiyi hangi gözlem, hangi felsefe, hangi inançtan elde ettiniz? Onların doğruluğundan emin misiniz? «Emin olmak zorundayız. Falan meşhur prof. öyle demiş, öyleyse doğrudur, mu diyeceğiz?» Eğer kuşkuculuğu böylesine zincirleme götürecekseniz hiç bir şey hakkında sağlam bir bilginiz yok demektir. Ama öyle demiyoruz, biz insanlar insanlara güvenmekteyiz. Sağduyumuza, aklımıza, sezgimize, bireysel deneyimize inanıyoruz ve elimizden geldiği kadar da bazı şeylerin deneyini yaparak, bilgi edinmeye çalışıyoruz.

Bizler Öklid'in düzlem geometrisine inandığımız gibi, Riman'ın eğik geometrisine de inanıyoruz. Çünkü biliyoruz ki, Dünya düz değil eğridir. Evrende düz hiçbir şey yoktur. Dünya düz değil yuvarlaktır, dünyanın üzerinde olan her türlü çizgi de çember parçasıdır, eğridir. Ama diyoruz ki, biz pratikte bunu düz olarak hesaplırsak evleri, binaları yapabiliriz; yoksa ev yapamayacağız. Yani, bir yerde kendi kendimize bir ölçü tutturmaya çalışıyoruz ve güveniyoruz, başka çaremiz de yok. Ve deneye deneye bu bilgilerin doğruluğuna inanıyoruz ama sonra bir başkası çıkıyor, diyor ki; «siz öyle bilin, pratikte bazı sonuçlar var ama temeli yanlış, bu böyle değil, şöyledir». Örneğin; güneşin merkez olması veya dünyanın merkez olması gibi. Sonuçlar aynı çıkıyor ama prensip yanlış. 400 yıl Batlamyus'un koyduğu astronomik gerçek yani dün-

ya, «kâinatın merkezidir»e göre yapılan hesaplar ile «güneş planetlerin merkezidir, planetler bunun etrafında döner» hesapları birbirinin aynı idi. Yani pratik olarak aylar, günler, mevsimler hesap edilmekteydi ama prensip yanlıştı ve bu iş 400 yıl sürdü. 400 yıl boyunca herkes dünyanın merkez olduğuna inandı. Bu tabii, jeofizik ya da astronomik egoizmanın sembolüdür. Çünkü aynı zamanda insanlar, insanın kâinatın merkezi olduklarını kabul ettiler ve insan kâinatın merkezidir dediler. Dünya nasıl astronomik kâinatın merkeziyse, insan da varlığı merkezidir ve bütün evren sadece yeryüzündeki insan için yaratılmıştır dediler, bir benmerkezcilik (egosantrizm) başlamış oldu. İnsandan başka canlı yoktur denilmesine artık gülümsüyoruz. Çünkü bu konuda bilgimiz genişlemiştir.

Dolayısıyla, ruhçuluğun bizlere sıkı sıkıya önerdiği bir husus; «sabrılı, cesur ve gayretli olarak hayatı yaşayınız» prensibidir. Sabrılı ve gayretli olmak çok önemlidir. Yani sabrımız, dayanıklılığımız, yutkunabilmemiz, birçok sarsıntılara karşı direnç gösterebilmemiz ve aynı zamanda yılmadan gene de hedef olarak kabul ettiğimiz amaçlara varmak için elimizden gelen her türlü gayreti, çabayı göstermemiz gerekir. Hangi vasıtayı kullanırsak kullanalım... Vasıtaların seçilişinde de tabii ki yine bir takım kurallar ve prensipler vardır. Bunlar insanın içinde de vardır. Akhımız, vicdanımız, ahlâki ölçülerimiz bize seçmede yardımcı olur. Toplumumuzun önerdiği vasıtalar vardır, bunlar da seçilebilir. Yani cehit, çaba faktörü, hayatın ta kendisidir. Çabayı, cehdi bıraktığımız anda ataletle doğru gidiş başlar... Bilindiği gibi fizikte termodinamiğin prensiplerinden biri entropi'dir.

Entropi, yokluğa dağılmaya doğru gitmektir. Ancak, insan, canlılar, iradeleriyle negantropi dediğimiz, entropinin zıddı olan varlığa doğru gitmeyi gösterir. Canlılığın büyük özelliklerinden biri budur. Bunu bilimsel olarak her şekliyle anlatabilmek lâzım. Sadece canlılar, iradeleriyle, entropiye karşı hareket edebilirler. Yani dağılmaya, yokolmaya karşı koyabilirler. Bunun basit bir örneğini verelim; çok çeşitli yönlerde molekül gazları, çeşitli istikametlerde hareket ederken, bunları doğru ve dar bir kanala sokun. Orneğin, bir tüpten geçirin. Tüpün ağzından giren moleküller düzgün, sıkışık bir hale gelir ve çıkar çıkmaz, en küçük entropi, en büyük entropi haline gelir ve gazda büyük bir dağılma olur, giderek de bu dağılma artar, yokluğa doğru gider. Aynı şey canlılar için de geçerlidir. Bir canlı bedende, doğduğu andan itibaren entropi başlamıştır. Yani hücreler var olma mücadelesi içindedir. Yok olan biri, diğerini yeni-

ler, o yok olur ötekisi ortaya çıkar. Entropi ve negantropi hadisesi kâinatta nasıl varsa, aynen bizim bedenimizde de vardır. Nihayet belli bir düzeye kadar negantropi galip geliyor ve daha sonra bu karşı koyma işlemi yavaşlıyor. Entropi hızlanma devresine başlıyor. Bu kez galip olan entropidir, vücut enerjisini vere vere, kaybede kaybede sonunda sıfıra geliyor.

Onun için ne yaparsak yapalım, evrende galip gelen entropidir. Yani sabit bir dengeyi negatif yönde bozan bir sistem vardır. Bunun için kendimizi çok iyi ayarlamamız cari olan bu sistemin değişmeyen mukadderatı karşısında bize tanınmış olan zamanı iyi kullanmamız gerekir. Vücudumuz bu fiziki plânın bir malıdır. Entropiye marûzdur... Giderek kayba uğramaktadır, dağılmak zorundadır, dağılacaktır. Ölüm bizim için bir mukadderdir.

Ölümden korkmanın veya ölmeye marazî şekilde gayret etmenin sürekli bir ölüm korkusunun da hiç faydası yoktur.

Ruh ve Madde'ye

**Abone Olunuz
Abone Bulunuz**

**OKUYUNUZ
OKUTUNUZ**

Biliyorum, Açılması Gereken Bir Kapı Var

Biliyorum; açılması gereken bir kapı var, anahtarı bende değil.

Biliyorum her şeyi benliğinde eriten bir kalıp var. Oluş, bu kalıpta şekillenmekte, doğuş bu kalıptan çıkmakta. Hislerimiz ise bunun azadı müşkül kölesi.

Cazibe; bu kalıp içerisinde değerlenmekte, mutlak aşk, dünyevi şekle bürünmekte.

Bu kalıp; zayıfların efendisi, muğlâk arzuların cenderesi, sezibilen kalplerin sınırı, ümit ile yaşayanların tesellisi. «Zaman».

Bir ihtilâl hazırlayabilirsem esarettime ve ruhum, kudretince dolosa hakikatin derinliğine. İyi, kötü, aşk, nefret, birleşirse, tenakuzlar vahdete eriverse.

Kalbim bomboş, beynim hücreleri sayısınca karışık fikirlerle dolu. İsteklerim, hayat labirentlerinde şaşkın şaşkın bocalamakta.

Biliyorum açılması şart olan bir kapı var; anahtarı bende değil. Ama ben varım, dünyaya zaman zinciriyle bağlı.

Bir akvaryum düşünüyorum: Temiz suyu, bitkileri, kum ve çakıllarıyla. Bahkça düşünmenin varlığına inanmasam özleyivereceğim bazen nazlı, bazen telâşlı kuyruk sallayışlarını.

Bir kafes düşünüyorum: Pırıl pırıl yemliği, suluğu, her şeyi ile iddialı. Özenivereceğim bilmem kaç makara çeken kanaryaya, nâmeleleri içime firâk doldurmasa.

Hürken; balığı büyüğünün ağzında, veya bir oltanın zokasında; kanaryayı bir yırtıcı kuşun pençesinde, bir öksede hayal etmesem özle-

yivereceğim hayatlarını.

Bazen de; zamanı unutabildiğim ve hayale dalabildiğimce sahip çıkıyorum insanlığa. Acı, dilimi yakmasa, tatlı içimi bayıltmasa, soğuk üşütmeseyse, sıcak terletmeseyse, ısıtıp üzmeseyse ve sevinç güldürmeseyse.

Biliyorum bilmediklerimi aradığımı, biliyorum bulduğumun aradığım olmadığını.

Bir alim düşünüyorum laboratuvarına kapanmış, zaman ve sayılarla saklanbaç oynayan; bir çocuk geliyor gözümün önüne bulunduğu nizamın icaplarını sahip olduklarına kendine mal etmeye ve herkesin bilmeye çalıştıklarını bilmeye çalışan.

Her ikisine de özenirdim; eğer güneş, alim bildiği için aydınlatsa, dünya çocuk bilmediği için dönmeseyse; evren alimin bildiğince devretseyse, çocuğun bilgisizliğince birbirine girseyse. Kör görmediği için renk, sağırdıymadığı için ses var olmasa; alim tayfı bulduğu için güneş yedi renk olsa.

Biliyorum açılması gereken bir kapı var; zamandan, mekândan ötede ve ben anahtarın mutlu sahibini düşünüyorum.

1963

Çocuk bir taş atıyor suya
su, halkalanıyor.

Dalgalar giriyor içiçe
çalkalanıyor.

Birşey oluyor, birşey oluyor.

★

Bir fikir düşüyor evrene
dalgalanıyor.

Dalgalar giriyor içiçe
halkalanıyor.

Birşey oluyor, birşey oluyor.

1973'teki Güneş Tutulmasında Bir UFO Olayı

● Tamer ATAÇ ●

Dünya insanını yıllardan beri ilgilen-diren Tanımlanamayan Uçan Cisimler o-layı (UFO karşılığı TUC) genellikle yer-terince ciddiye alınmamıştır. Yaşandığı öne sürülen olayların ya halka yansıtılış biçimlerinden, ya da insanların bir tak-kım olayları sürekli alaya alma gerek-sinmesi duymalarından TUC konusu u-zun süre bilimsel çevrelerce dışlanmış-tır. Oysa bugün uluslararası astronomi birliğinin (IAU), 17 - 26 Ağustos 1982'de Patras'ta (Yunanistan) toplanan 18. ge-nel toplantısında, 51. komisyon adı al-tında «Dünya dışı yaşamın araştırılma-sı» için yeni bir birimin oluşturulmasına karar verilmiştir.

Yazıda, Fransız yazar Robert Roussel'in «OVNI, la fin du secret» adlı eserinde ele aldığı konulardan birini özetlemeye çalıştık. 30 Haziran 1973 günü Çad (Af-rika) üzerinde yaşanan olay elden geldi-ğince bilimsel çerçeveden uzaklaşmadan objektif bir tarzda ele alınmış. 1 Şubat 1974'de basın yoluyla Fransız halkına aktarılan bu olay çeşitli çevrelerin ilgi-sini çekmiştir. Buna benzer bir TUC gözlemi 28 Ekim 1981 günü İzmit kör-fezinde Doğan Sum'un fotoğraf makina-sı ile şans eseri saptanmıştır. 1 Mayıs 1983'ü takip eden günlerde tanımlana-mayan uçan cisimle ilgili, Türk basınında çeşitli yorum ve tartışmalar yayın-lanmıştır. Ülkemizde geçen bu olayı da a-nımsayan okuyucular aşağıda özetleye-beklerimizle olan benzerlikleri kolayca görecekler.

30 Haziran 1973 günü, pilot Andre Turcat yönetiminde, «Concorde» tipi

Fransız uçağı, meydana gelecek güneş tutulmasını izlemek üzere bilimsel amaç-lı görevine bir grup bilim adamıyla çık-mıştı. Uçak, Çad üzerinde 17000 metre-de seyrederken araştırmayı üstlenen bi-limsel araştırma merkezinin (CNRS) teknisyenlerinden Jean Begot fotoğraflar çekti. Çekilen bu fotoğraflar banyo edilip karta basıldığında içlerinden biri-si herkesin ilgisini topladı. Bu resimde tutulmanın meydana getirdiği karanlı-ğın içinde parlak bir nokta görülmekteydi. Uzun süren incelemeler sonucu, araş-tırmacılar gözlenen bu esrarengiz «yıldı-zın» görüntüsünü büyülttüklerinde «u-çan daire» biçimini aldığı izlenimini edindiler. Bu çeşit gözlemlerin halka çok sık yansıdığı 1970'li yıllardaki gizemli TUC olaylarından biri daha yaşanmak-taydı. Konuyla ilgilenenler, hemen, göz-lenen TUC'un çapının 200 metre olabile-ceğini ileri sürdüler. Uçağın pilotu, Andre Turcat ise «cismın» niteliği ile ilgili şüp-helerini aşağıdaki sözlerle dile getirdi:

«O gün, Concorde'un pilot kabininde herkes gibi görevimi yerine getirmek-teydim, ben özel hiç bir şey görme-dim. Uçakta bulunanlar gibi, sadece gök-yüzünde gezegen olabileceğini düşündü-ğüm parlak bir nokta gördüm. Şüphesiz, olay çok heyecan verici, fakat sanırım açıklanamayacak bir gözlem. Uçan ci-sim? yani itici güce sahip mekanik bir sistem... Herkesle alay ediyorlar. Bu o-layın ne yüksekliği, ne uzaklığı, ne de boyutları bilinmiyor bile. Sadece yük-sekliğin ve uzaklığın en küçük değerle-ri biliniyor. Oysa gerçek uzaklık ve bo-

yut görülenlerden on kez daha büyük olabilir, kim bilebilir bunu».

Başka bir raporda ise, konuyla ilgilenenler tartışmayı körükleyen resimle ilgili kesin bilgileri okuma olanağı buldu. Raporda, resmin amatörlerin kullandığı 24 x 36'lık görüntü sağlayan bir fotoğraf makinası ile çekildiği belirtilmişti. Elde edilen görüntü 17000 metre yükseklikte Mach 2'lik bir hızla gidilirken uçağın gövdesindeki yan lombozların birinden, renkli film üzerine 1/60 saniyelik poz süresi verilerek alınmıştı. Resimde güneşin aydınlatığı ufuk çizgisinin üstünde, 0,3 milimetre çapındaki çok parlak bir nokta tutulmanın karanlığında çok belirgin olarak görülmekteydi. Daha ayrıntılı incelemeler bu noktanın yarım daire üzerine oturmuş yumurtamsı bir biçimi olduğunu göstermekteydi. Nokta yüz kere büyütüldüğünde tabanın beyaza çalan sarı üstüne, üstünde karanlık damarların izlendiği kırmızı saçaktan ve bazı dumansı şekillerden oluştuğu görülmekteydi.

Araştırmayı sürdüren kuruma bağlı astrofizik enstitüsünün bilim adamlarından Serge Koutchmy yaptığı hesaplara göre bu noktanın «Concorde»dan 10 - 15 kilometre uzaklıkta ve 18 kilometre yükseklikte bulunması gerektiğini, eğer cisim resmin çekildiği sırada hareketsizse çapının da 200 metre olabileceğini söylüyordu. Enstitünün yöneticisi Jean Claude Pecker ile teknisyen Jean Begot ve Serge Koutchmy resimdeki görüntünün ancak fotoğraf makinasının objektifinde ya da uçağın yan yüzündeki lomboz camında meydana gelen bir ışık yansıması sonucu olabileceğini ileri sürdüler. Görüntünün elde edildiği sırada uçaktan yapılan bilimsel deneyler nedeniyle ışıkların tamamının söndürüldüğünü herkes biliyordu. Bunun üzerine bu görüntüye neden olabilecek aşağıdaki varsayımlar sayıldı:

Stratosfer katmanlarında ışık kırılması olabileceği gibi, bu bölgede yolundan sapan bir meteoroloji balonu da olabilir. Böylesi olayların bu yükseklikte

bilimsel olarak olabilirliği geçerliydi. Bunların dışında atmosfere girip yanan bir göktaşı, yapay uydu parçası, o sırada uzaya gönderilen bir füze de olabilir. Değişik türden yorumlar bilim adamlarını bu «parlak noktaya» eldeki tek resimle hiç bir bilimsel yöntemin uygulanamayacağı ve bunun dışında da yapılacak çalışmaların «meraktan» öteye geçmeyeceği sonucuna götürdü.

Öte yandan 4 şubat günü Fransız televizyonunda TUC'lar üzerine bir yayın yapıldı. CNRS'in bu konu üzerine uzmanlaşmış araştırmacılarından Pierre Guerin konu ile ilgili tartışmalara son vermek için Serge Koutchmy'nin bir bildirisini okudu:

«30 Haziran 1973 günü genel zamanla 12h. 15 m sularında Jean Begot'nun güneş tutulması sırasında Concorde'tan çektiği fotoğrafla ilgili en geçerli varsayım olarak kısa süre önce Encke kuyruklu yıldızının yaydığı madde yardımıyla belirlenen «Beta-Taurides» akan yıldız yağmuruna ait bir göktaşının mezosfer ya da stratosferden geçerken yarattığı bir bulut veya bu göktaşının parçalanması sonucu olabileceğini bildirmekteydi. Gerçekten Yer, 30 haziran 1973 günü Beta-Taurides akan yıldız yağmurunun içinden geçmişti. Ekvator düzlemiyle Beta-Taurides'lerin düzlemi hemen hemen çakışmış ve genel zamanla 11 h. 12 m'de akan yıldız yağmurunun gökyüzündeki konumu Afrika'dan izlenmeye son derece uygun hale gelmişti.

«Parlak nokta»nın gizeminin böyle çözümlenmesi, şüphesiz her çevreyi aynı oranda tatmin etmedi. Ama olayı bilimsel çevrelerin ele alış ve ancak sadece merak konusu olmaktan çıkartması, bilimsel yöntemler uygulanmaya çalışılması, TUC olayının daha şuurulu bir düzeyde tartışılmasını sağladı.

Kaynak : Robert Roussel «OVNI, la fin du Secret» Belfond- 1978.

RUH ve MADDE Yayınları

Dördüncü Yol: Ouspensky	250.— TL.
Mavi Ülke: W. T. Stead	200.— TL.
Bilinmeyen Aşk: R. Emmanuel	200.— TL.
Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği: M. Dewey	200.— TL.
Deneyssel Medyomluk: J. L'Homme — E. Castlant	350.— TL.
Ruhsal Tebliğler «Sadıklar Plânı» C. 1 ve 2	600.— TL.
Bedensiz Varlıklar ve Ruhsal Olaylar: A. Yesari	300.— TL.
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambah	300.— TL.
Yücelten Yol: Peter Deunov	250.— TL.
Mucizeler: Paramahansa Yogananda	300.— TL.
Thomas'ın İncili: İsa'nın Gerçek Sözleri	250.— TL.
Şuzraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	250.— TL.
Parapsikoloji Dersleri: Paul Krafchik	300.— TL.
Lânetli Kitaplar: J. Bergier	250.— TL.
Gizli Parapsikoloji Savaşı: J. Bergier	250.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri: J. Bergier	250.— TL.
Yüce Aklın Erdemi (Taoizm): Lao - Tzu	200.— TL.
Büyük Kurtuluş: D. Suzuki	250.— TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor: Ostrander - Schoeder	400.— TL.
Olğanüstü Parapsişik Olaylar: Ostrander - Schroeder	400.— TL.
Zen Budizm Yolu: Prof. E. Herrigel	250.— TL.
Hinduizm: Swami Nikhilananda	300.— TL.
Dünyanın Evrensel Sahipleri (Hermit): Dr. L. Rampa	300.— TL.
Allah: (Özet) Dr. Bedri Ruhselman	200.— TL.
Radyestezi: Mehmet Sancar	250.— TL.
Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi: H. Durville	
H. Edwards	250.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi	100.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri	1500.— TL.
PLANET Dergisi 60 TL.	Yıllık Abone: 360.— TL.
PLANET Ciltleri	750.— TL.

PEŞİN BEDELLİ İSTEYİNİZ

P. K. 1157 — İSTANBUL

Havaleniz elimize geçtiği an, kitaplarınız taahhütlü olarak adresinize postalanacaktır. Adresinizi açık ve okunaklı yazınız.

Ölmek, Ölmek Değildir!

● Esra TULUNTAS

Bedenden Ayrılma

Ölüm, insanlar ve tüm yaradılanlar için kaçınılmaz olanaksız bir geçiş, ölmek ve doğmak tekâmülün ayrılmaz bir olgusudur.

Ruhçuluk'da Dünya'ya doğmuş, yaşayan, yani bedene bağlanan varlığa enkarne denilir. Ruh-beden münasebetinin kesilmesi haline ise dezenkarnasyon, bedensiz olan varlığa dezenkarne denilir. (Dezenkarne ve enkarne) bu terimler Ruhçuluğa aittir. Ruhun, beden üzerindeki kontrolünü tamamen kesmesi hali ölümdür. Bedenin canlılığını meydana getiren «hayat gücü» ruh varlığı tarafından sağlanır. Beden, ruhun kontrolünden çıktıktan sonra, yani yönetiminden çıktıktan sonra, hücrelere bağlı olan ruhi varlık külesi de bir müddet beden üzerindeki bağlılığını muhafaza ederler. Böylece, organizma kendi maddesel çöküşüne ve dağılına başlamıştır. Bu vak'alar bizim cihazlarımızla tesbit edilemez. İnce tertipte, yüksek ihtizaz, fizik gözün, fizik kulağın dışına taşan bir ortamda vuku bulmaktadır. Dezenkarnasyon, tamamen yok olmayı, her şeyin son bulması ifadelerini reddeder. Ve ruhun ölümsüzlüğünü ifade eder. Her ölüm, yeni idrak ve bilgiler vesilesi olmaktadır. Ölümsüz ruh için bedenini terk edilmesi, ruh-beden münasebetinin kesilmesi, kabaca, bir sanatçının oyun bittiğinde rolünü ve kostümlerini değiştirmesine benzer. Tâ ki sonraki role kadar.

Yahya Kemal Beyatlı'nın sessiz gemi adlı şiirinde; «birçok seneler geçti, dönen yok seferinden» denilirken manidar bir biçimde ölümün yalnız kaçınılmazlığı anlatılmaktadır. Fakat, bizler, mezarlıkta yolcu ettiklerimizin dönüşü-

nü mezarlıkta değil; doğum evlerinde beklemeliyiz.

Yaşamaktan nasıl korkmuyorsak, ölümlü düşünmek de bizi korkutmamalı. Ölümün hatırlanması, yaşama isteğine zıt gibi görünür. Onun içindir ki, ölümü, unutmak ihtiyacı hissedilir. Fakat tekâmülün zarurî bir neticesi olarak bu olay gerçekleşir. Hz. Muhammed, «ölümü unutmayın, o size öğüt vericidir. Onun öğüdü insana yeter. Ancak onu anlayabilmek için Hak'dan Hidayet ister. Bütün insanlar uykudadır. Öldükleri zaman uyanacaklardır.» demiştir. Bu uyku, nasıl bir uykudur? Uyku ile uyanıklık arasındaki geçişi sağlayacak olan insana verilen hidayet, yani bilgidir, idraktır.

Bugün pekçoğumuz, hâlâ sadece doğumhaneler ile mezar arasındaki hayat parçası için var olduğunu kabul etmekte ve onun ötesini düşünmemektedir. Bunun yanında bazı kişilerin ölümün kaçınılmaz olduğunu, soğukkanlılıkla kabullenmesi ve âdeta bir yolcu gibi, yakınları ile vedalaşma halleri de çok defa görülen tezahürlerdendir.

Ölüm ötesini kavrayabilmek ve ona hazırlanmak, insan şuurundaki bilgiyle aydınlanır, anlaşılabilir. Ölüm anında acı çekmek fikri kişinin zihninde önemli bir yer tutmaktadır. Bunun sebebi ise, gözümüzün önünde acıyla kıvranan bir yakınıymız veya yabancıyı görmemizden ileri geliyor olsa gerek! Böyle bir müşahade esnasında, «şayet, ölmeden önce bu derece ıstırap çekilirse, ölüm anında ne korkunç bir acı duyulur.» şeklinde bir muhakeme zihinde kendiliğinden doğmaktadır.

Oysa can vermekte olan bir kimsenin

ıstırap duyması, çok kısa bir süre içindir. Şuurunu kaybetmesi ve hassasiyetin yok denecek kadar azalması, onu bu halden korur. Ölmekte olan bir kimse- nin haline bakarak «ıstırap içinde» düşünmesini oluşturan bizleriz. Tahayyül ve nefsanîyetimizin derecesine bağlı olan bir hal, bir yanılmadır. Kişideki çırpınmalar, asabi kuvvetin ve hassasiyetin ve nihayet perisprinin, madde ile olan alâkasını kesmekte gösterdiği çabanın, beden üzerinde aks'idir. Ölenin bundan kat'iyen haberi yoktur. Biz nefsanî hareket ediyor; kendimizi, can çekişenin yerine koyuyoruz. Beş duyumuzla yaklaştığımız bu olay içinde, irkiliyor ve eziliyor. Öleden ziyade, önemli olan biz oluyoruz. Uykuya dalar gibi rahat, huzur içinde ölenler de vardır. İstırabın kaynağı, idrakine varılamamış bilgisizliktir. Ölüm korkusudur.

«İnanmak isteyip de inanmayanlar, görmek isteyip de göremeyenler, bırakmak isteyip de bırakamayanlar, yani kendi bilgi hayatlarının arasında yaşayanlar, belirli bir yolun sonuna gelip de başka bir yolun başlangıcında, bir türlü vasıta değişikliğini veya vasıtaya bağlı değişikliği, kendi rızalarını kabul edemeyenler, tabii ki bir bilinmezlik içerisinde, büyük bir tereddüt halinde bir çırpınmış içerisinde kâlmânın anormâl psikolojisini yasayacaklardır.» Tebliğlerde yapılan bu tanım'a psisik anlamda ölüm korkusu denilmiştir. Bu korkunun kapsamına, beden ve bedene bağlı hazlar, istekler, hırslar: kısaca ihtiraslarımız girmektedir. Tümünüle bağlı olduğumuz seveler, bizim içinde bulunduğumuz realitenin bir bölümünü oluşturur. Hiçbir şekilde nasihat veya siddet, bağlı olduğumuz o şeylerden vaz'ecmemizi sağlamaz. Ancak o şeyle ilgili bilgilerimiz arttıkça, yani o hali ve ona bağlı olayları müşahadeden sonra, mukayese ve gitgide aradaki irtibat azalır. Bu vüzdendir ki, bağlı olduğumuz şeyi, elimizden geldiği kadar objektif ve soğukkanlı izlememiz, tetkik edip mahiyetini anlamamız gerekir. Eğer bunu yapmaz-

sak, ihtiraslarımız sürekli olarak şuuraltında beslenir. İnsanlar, ihtiraslarının gösterdiği, korkularının belirlediği hedeflere doğru hareket ederlerse, kendilerine bir cehennem oluştururlar. Çünkü tüm düşünce, zihni faaliyetler (imajinasyonlar) insanı, hem bu hayatında, hem de spatyom'da, yani varlığın beden dışına çıktıktan sonra bulunduğu mekânda derin ıstırapa sokar ve buna bağlı olarak da teşevvüşe neden olur.

Ancak, «ben ölümden korkmuyorum» demek de bilgisizliktir. Her varlık bedene olan bağlılığını haklı olarak sürdürmek ister. Beden ruhi varlığın, maddi vasatlar içerisinde yapacağı tecrübenin ve imtihanların, en iyi vasıtasıdır. Vasıtanın sağlam olması gerekir. Ölümden korkmalyız, fakat asıl korku, yaşamı bir görev olarak kabul edip, yapmamız gerekenleri tamamlayamamanın, eksik kalacağının verdiği bir endişe olmalıdır içimizde. Beden dışında iken verilen sözleri, varlık yerine getirmelidir. İnsan yaşamdan kaçmamalı. Ölen bedeni keskeniz, parçalasanız, bunlara duyarsızdır. Bir taştan farksızdır. Asıl duyan, hissedilen, ruh'dur. Beden, hiçbir zaman «ben» değildir. Ölümsüz olan, sürekli yaşayan (farklı mekânlarda) beden dışında olan varlık, yani ruh'dur. İnsan bilmelidir ki, hayat tecrübesi, şuur tecrübesidir.

Ölüm esasında ve bir kesitte ezeli ve ebedi bir yenilenmenin bir anlık görünüşüdür. Cesaret ve imanla karşılanmalıdır. Realitelerin aşılabilmesi ve farklı, üstün realitelere geçiş, ebedi bir ruh anlayışıyla mümkündür. Her gün vücudumuz içinde de bir kısım hücre ve yuvarlar ölmektedir, neden? Çünkü bu fizik bedeninin hayatıyeti açısından gereklidir de ondan.

Birçok görücü medyom tarafından müşahade edilen ölüm olaylarında, tarif ve izahı yapılan ruhsal varlığın beden dışına çıkışı şöyledir: Ruh, bağlı bulunduğu bedenden, kafa bölgesi vasıtasıyla ayrılmaktadır. Görücü medyomlar, bu çıkışı takiben, insan seklini alan, ya-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

vaş yavaş yoğunluk kazanan ve gitgide ölen kimseye benzeyen, buharımsı, parlak bir şeklin varlığına işaret etmişlerdir. Bu seyyalevi beden, yani astral beden şekillendikten sonra, kalple beyin arasındaki bir bölgeden çıkan seyyalevi kordon (ruhsal bağ) ile bir müddet, astral beden cesede bağlı kalır. Kopuş evveli birtakım çitirtılar olur. Ve kordonun kesin kopuşu anında, kuvvetli olarak göğüs bölgesinde bir ses duyulur. Böylece varlık dezenkarne olmuştur. Bu ayrılışı müteakip fizik beden, kendini teşkil eden maddesel ortamında kalır. Astral beden dünya mekân ve zaman şartlarından ayrılmış, çok daha ince başka mekân, zaman şartlarına dahil olmuştur. Şuur, kesiti itibariyle dar ve kapalı iken, beden dışında, bu halden daha geniş ve daha serbest bir hale geçer.

Spirit bilgilerdeki gerçek ölüm anlayışı ile halk içindeki ölüm anlayışı arasında pek çok farklar vardır. Ruh'un bedenle irtibatını kesmesi dünyada olurken, bu dünyada beden ölümü; spatyomda ise bu, ruhen doğumdur. Bunun tersi ise, spatyomda ölüm, dünyada doğum gibidir. Yani; bir hazırlık devresinden sonra dünyaya geliriz.

Bir tatbikat devresinden sonra spatyoma gideriz.

Bu gidiş - gelişler, yeryüzünden gerekenleri alıncaya kadar sürer. Ve her iki ortamda da, uzun veya kısa hazırlık ve uyum devreleri vardır. Bu devrelerin uzun veya kısa oluşu, varlığın liyakati ile alâkalıdır. Bunu öğrenmek tekâmülün ileriki safhalarında alınacak bir bilgidir.

YAŞAM VE ÖLÜM ARASINDAKİ İLİŞKİ NEDİR?

Uluslararası Hücre İçi Sempozyumu'na katılan bilim adamlarından Alexander Spirin «istersek insanı ölümsüz yaparız» demiştir. 23 yıldan bu yana yaşamın sırlarını çözmek üzere, hücre içi çalışmaları yapılmaktadır. Bütün bu çalışmalar, insanların hayattan bıkcıncaya kadar yaşayabilmelerini sağlamak içindir. Ancak, «yaşamın sırrını çözmek üzereyiz. Ölü-

mü ortadan kaldıracabiliriz ama bu, doğanın dengesini bozacağı için teşebbüse geçmeye bile korkuyoruz.» denilmiştir.

Bilim ve tıbbın büyük bir çaba içerisinde olduğu bir gerçektir. Ve insanlar, bu çabayı yeryüzünde mutlu ve uzun yaşamak için gösteriyorlar. Maddeden kopmamak için istiyorlar... Bu arzunun kaynağında, ölüm ötesinin, yeniden doğuşun ve tekâmül bilemeişimizin cehaletini hangimiz inkâr edebiliriz? Ölümü, yaşantımızdan soyutlamaya çalışmak, bu yönde bir çaba içerisinde olmak, ancak bulanık bir yaşam görüşünün ürünü olabilir.

Ganj Nehri kıyılarında, nehirde yıkanıp, yağla ovulmuş, Hindu cesetlerini yakmak üzere hazırlanan taş plâtoformlar görülür. Dünyanın bazı yörelerinde, ölülerini yakıp, küllerini saklamak, inanç ve geleneği mevcuttur. Ne kadar ilkel, ya da uygar olursa olsun, ölülerini kendi başına bırakan ve törenle gömmeyen hiçbir topluluk yoktur.

Ölümlle ilgilenmenin, bu çok çeşitli yöntemlerinin hepsinde de bir ana tema vardır: Her ölümün arkasında, her cenaze töreninin gerisinde, içeriğinde, ölümün bir son olmayıp, bir geçiş dönemi olduğu düşüncesi gizli de olsa mevcuttur. Tibet'de Brahma Dini'ne inananlar, inançlarına uygun olarak, ölünün kafasını kesiyor, derilerini yüzerek parçalıyorlar. Ve ölünün, bir delik açılarak kanları akıtılan, parçalanmış bedeni akbabalara bırakılıyor. «Tsamba» adı verilen bu cenaze töreni bir tepede yapılıyor. Tören, od ağacından yakılan ve kutsal sayılan bir ateşin yanmasıyla başlıyor. Onlara göre bu ateş, ölünün ruhuna yol göstermesi ve göğe doğru yücelmesi bakımından kutsal sayılmaktadır. Vücutta açılan özel bir delik de, ruhun bedenden uçmasını sağlamaktadır.

Brahma Dininde, insan öldükten sonra mutlak yeniden dirilecektir. Cesedin imha edilmesi ile, varlığın, maddi bağlarının kopartılmasına yardım edilmektedir. Yani bütün bu merasim varlığın.

beden dışında olduğunu anlamasını sağlaması içindir.

Nitekim, Malaya yerlileri, ölülerini geçici olarak gömerler. Hindistan'ın güneyinde yaşayan Kota'lar, cesedin kafatasının bir bölümünü sakladıktan sonra yakarlar. Ve gerçek cenaze töreni ruhun bedenden ayrılması için, kendilerince gerekli gördükleri süre dolduktan sonra yapılır. Burada, şunu önemle belirtmek gerekir; halk arasında, ruh, beden içinde olarak bilinir. Bu yanlış bir anlayıştır. Ruh, bedenden ayrılmaz. Zaten beden dışındadır. Bedenle olan ilişkisi kesilir. Hindu cenaze törenlerinde yer alan ceset yakmanın, başlıca amacı, onlara göre, ruhun ait olduğu yere gitmesini sağlamaktır. Burada, ait olduğu yere gitmesi derken, onların inanç ve törelere bağlı olarak gerçekleştirdiği bu olaya spirit açıdan bakarsak; bedenın yandıını, parçalara ayrılarak

yok edildiğini gören astral bedendeki ruhun belki erken uyanmasına, içinde bulunduğu ortamın farkına varmasına neden olarak gösterilebilir.

Spatyoma geçen varlığın karşılaştığı imajlar ölümün şekliyle alakalı değildir. Yani ölümün şekliyle, ölümden sonra meydana çıkan şuur hallerinin hiçbir ilgisi yoktur. Kişinin felsefesi, ahlâksal - dinsel eğitimi, âdet ve alışkanlıkları, bunların getirdiği şartlanmalar ve beraberinde yasak ve mükâfatlar, yani manevî değerler ölümün sonraki şuur halleri ve imajınasyonla sürekli ilişkilidir. Bu imajınasyon faaliyeti, ruh varlığının tekâmülü ile ilgili olarak çeşitli şuur dereceleri içerisinde değişim gösterir. Aldığımız bilgilerin idrakine, hiç değilse sezgisine varmaya çalışmalıyız. Ölümün kavranılabilmesi ve bir son olmadığının anlaşılabilmesi ancak ruhsal bilgilerle ve bu bilgi birikimi ile gerçekleşir.

**Abone Olmakla
Ruhçuluğu Destekliyorsunuz
Abonenizi Lütfen
Yenileyiniz**

İnsanlığın İlk Yurdu: «MU UYGARLIĞI»

● Se'iman GERÇEKSEVER ●

(Geçen Sayıdan Devam)

Kültür, Sanat, Din :

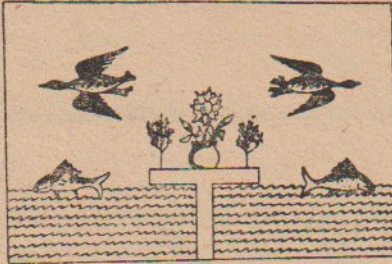
Uygurlar sanatta, örgütlenmede ve yönetim işlerinde son derece ileri bir durumdaydılar. Samur kürkleri, keçe-leri ve özellikle ipekli kumaşları Çin'le rekabet edecek durumda bulunuyordu... Mâdencilikte de ileri olan Uygurlar Demir, Çelik, boraks, bakır oksit üretebiliyor ve silah yapabiliyorlardı. Maden kömürü çıkarmasını ve kullanmasını biliyorlardı.

Uygurlar'ın 14 harften oluşan bir alfabeleri vardı. Moğol ve Mancu alfabe-

leri Uygur alfabesinden çıkarılmıştır. Uygurlar tahta harflerle kitap basabiliyorlardı. Arapça ve Hintçe'den çeviriler yapıyorlar, komşu ülkelerle kültür bağlarına önem veriyorlardı. Uygurlar'dan zamanımıza kadar gelebilmiş en değerli eser Kutadgu Bilig isimli kitaptır. 'Mutluluk Veren Bilgi' anlamına gelen Kutadgu Bilig ilk olarak Yusuf Has Hacip tarafından mesnevi tarzında yazılmış. Oradan da bugünkü Türkçe'ye aktarılmıştır.

Şekil-1

Şekil-2

Şekil-3

Mu sembollerinden bazı örnekler :

MU Anavatan'ın suların çıkışını ifade eden bir semboldür. 'T' harfi 'TAU'yu, bitkilerde hayatın başlamasını simgelemektedir. (Şekil - 1)

MU Anavatan'ın batışıyla göçlerin havadan ve sudan yapıldığını göstermektedir. (Şekil - 2)

Eski MU kolonilerine ait sembollerden biridir ve 'kurban' sembolüdür. (Şekil - 3)

Ağaca sarılmış yılan: Ağaç, karala-

rın; yılansa, denizlerin simgesidir. A-ğaç, aynı zamanda MU anavatan'ın simgesidir. (Şekil - 4)

A — Uzatılmış bir dikdörtgen. 'M' harfi, 'MU'nun alfabetik sembolü. Bir kenarında iki tane deniz böceği batı kıtalarını simgelemektedir.

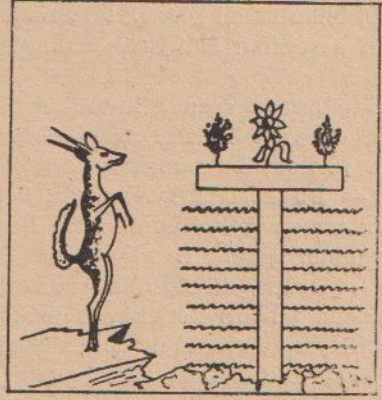
B — MU'nun içindeki ve altındaki volkanik faaliyetler onu parçalıyor.

C — Ebediyetten gelmekte olan dört ana kuvvetin simgesidir. Yaradan'la ve yaradılışla ilişkili güçlerdir bunlar.

Şekil-4

Şekil-5

Şekil-6

D — Bir okun ucu, kuvvetlerin aktif halde bulduklarını göstermektedir.

E 1 — Dikdörtgen, yine 'MU'nun simgesidir. E 2, onu destekleyen dört sütun (dört evrensel güç). E 3, Güçler sütunların, dolayısıyla MU'nun yıkılmasına sebep oluyor. (Şekil - 5)

Şekil - 6'da görülen sembol şimdiye kadar bulunan Naakal tabletlerinin en ilginçlerinden biridir. MU kütasında insan yaşamını anlatmaktadır.

A — Lotus çiçeği : MU'nun simgelerinden biridir.

B — Üç parça yeşillik : MU'nun sayısal sembolünü veriyor.

C — Hiyeratik MU : MU'nun alfabetik simgesidir.

D — 'Tau' olup, yeniden ortaya çıkışın simgesidir. Hiyeratik 'M' harfi olması bakımından aynı zamanda kara anlamına gelir. Bir karanın suların altından çıkışı.

E — Suların sembolik gösterilişi.

F — (Geyik) 'Keh'tir. İlk insanın simgesidir. İlk insan dâima iki ayağı üzerine kalkmış geyik ile sembolize edilmiştir.

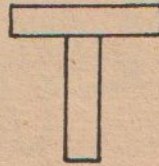
6-A

6-B

6-C

6-D

6-E

6-F

Bilindiğine göre, 'Naakal' tabletleri Ana Vatan 'MU'daki gizli metinlerden kopye edilmiştir. Yorumu şöyle:

1 — İnsanı sembolize eden 'beşer kafası'. Gözlerinin içi boş görünmektedir.

Bu, ölüm hâlini gösteriyor. Eskiden insanın gerçekten öldüğüne inanmıyorlardı.

2 — Burada kozmik kuvvetlerin sembolü, dünyada hüküm sürmesi için insana verilmiş bulunmaktadır.

3 — Bu kozmik kuvvetlerin kafadan çıkar tarzda gösterilmesi zeka ile ilgili olduğunun işaretidir.

4 — Beden, iki kozmik yumurtadan meydana geliyor. Üstteki yumurta kafa ile birleşik ve alttaki de üsttekinden destek alıyor. Bu bakımdan beden 'ikiz' olduğu anlatılmak istenmektedir. Zaten üstteki yumurta, sanki alttakinden çıkmış durumdadır.

5 — Boynun her iki yanında çemberler var. Bunlar, 'Yaradan'ın simgeleridir. Kafaya yakın bir yere konulmuş olmasının anlamı: Zekâ sahibi oluşuyla ilgilidir.

6 — Üstteki yumurtadan her iki tarafa da kuvvet çıkmaktadır. Bu iki kuv-

vetten de birer tane aşağı doğru olan kuvvetler ayrılmaktadır. Bunların ay-ları 'kozmetik yumurtalar'la bağlı halde-dir. Ki bu yumurtalar da esas yumurtadan çıkmıştır. Bir kuvvet bunlara em-lilik vermektedir.

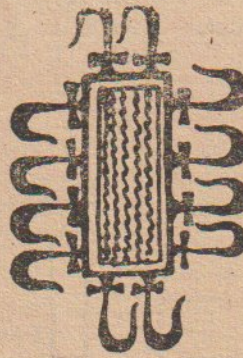
7 — Bedenin aşağı kısmı kozmik bir yumurta ihtiva etmektedir. Bu kozmik yumurtadan öteki yumurtalar çıkmış bulun-maktadır. Bu da alttaki yumurtanın 'dişi' prensip'in simgesi olduğuna göstermektedir.

Erkek prensip olan üstteki yumurtadan hiç bir şey ortaya çıkmış görülmemektedir. Fakat sadece kuvvetler görülmektedir. Alttaki ana yumurtadan ortaya çıkan kozmik yumurtalar ise insanın kozmik kuvvetlerle ilişkisinin devam etmekte olduğunu anlatmaya gelişiyor. Yaradan'dan gelen insanın kozmik güçleri bütün beşerde devam etmektedir.

8 — Bu glif bir çeşit 'keski'dir ya da bölücü kuvvetler. İki kuvvet, birbirini kesmektedir. Bunlar ölüm olayıyla vücuttan ayrılan kuvvetlerin sembolü olmaktadır.

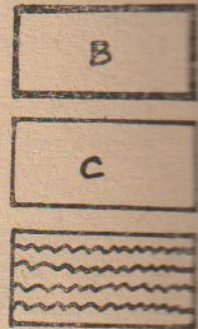
Şekil-7

Şekil-8

8-A

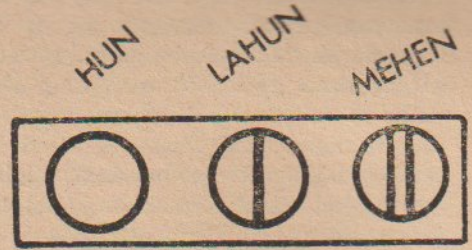
8-D

bu mevzu üzerinde tahkikat yapılmadan, sadece bir 'hâlik' inancı mevcuttur. Bu semboller gözönünde tutularak şöyle bir bilgi de geliştirilmiştir: Hava, su, toprak, ateş. Bilâhare bunlar, zamanla zamanımızın ilminde maddenin 4 hâli ismini almıştır. Hâlik'in dört tâne 'halikiyet' vâsı vardır. MU medeniyeti zamanında tüm kitabeler sembolle ifade edirdi. Ve hatta bugün zamanımızda kullandığımız harflerin bile çoğu bu sembollerin zamanımıza intikal etmiş şeklidir. Örneğin alfabedeki 'T' harfi, su ile semânın birleşmesini ifade eder. 'TAU' sözcüğünden gelmez. TA = semâ, U = su.

Anavatan MU sembollerinde 'Hâlik' izahsız ve insan idrakine vurulmadan 'mutlak' olarak kabul edilmiştir. Hâlik'in ifadesi bir dâire olarak gösteriliyordu : Hun. MU kolonilerinde Hun'un bir çizgiyle ikiye ayrılmış olduğunu ve dişi-erkek vasfını bu şekilde ifadeye çalıştıklarını görüyoruz. Bu ortadan ikiye ayrılma işine 'Lahun' denilmiştir. Bunun anlamı, 'bir' içerisinde 'iki' demektir. Ve bundan sonradır ki, çok tanrıcılığın ilk adımı atılmıştır. Muhayyile bu şekilde çalışmaya başlayınca burada durmayarak, daha ileri gitmiş, Güneş ile AY'ın (erkek dişinin) birleşmesinin bir mahsulü olarak kabul edilmiştir dünya insanı. Ve böylece 'bir' içerisinde 'üçlük' doğmuştur. Bunu bir sembolle ifade etmişler, buna 'mehen' demişlerdir. 'Mehen' ilk Meksika sembollerine göre 'insan' anlamında kullanılmıştır. İngilizce'deki 'man' kelimesi bundan gelmez. İlk MU kolonilerinden olan Uygurlar'da da 'hâlik'in bir içerisinde üç olarak ifade edildiği görülmüştür.

Yok edilen kıtalar ve halklarıyla ilgili Kur'an âyetleri :

• **En'am Süresi :** «Görmediler mi, onlardan önce nice nesilleri helâkettik. Onlara, size vermediğimiz imkânları, kudretleri vermiştik. Üstlerine bol yağmurlar yağdırmıştık. Bastıkları yerlerden ırmaklar akıtmıştık. Fakat suçları

Şekil-11

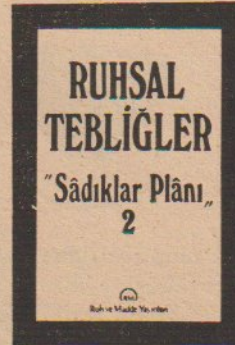
yüzünden onları helâkettik ve sonra başka nesiller meydana getirdik.»

• **İsra Süresi :** «Bir şehri helâketmek istersek, ileri gelenlerine emrimizi tebliğ ederiz. Orada isyana koyulanlar da azabı hakederler. Biz de onları tamâmiyle helâkeder, orasını yerle yeksân ederiz. Nuh'dan sonra nice topluluklar helâkettik.»

• **Hac Süresi :** «Nice şehirler var ki, halkı zâlim olduğundan onları helâkettik. Nice köşkler yıktık ve nice kuyuları kuruttuk.»

KAYNAKLAR :

The Children of MU, James Churchward
Cosmic Forces of MU, James Churchward

İnsanoğlu zannettiğinden çok daha hürdür. İsterse, tümüyle beraber şakuli bir tekâmülün takipçisi olabilir. İsterse, tümüyle beraber ıştırıp gayyasında da kalabilir. Her iki hareket şeklinin, bütün kaide ve prensipleri onun ayakları altındadır. S. P

★ ★ ★

Bir sıklusun sonunda, varlıkların kendi şuur aydınlıklarıyla hareket etmeleri gereklidir. Hiç kimse diğer bir kimşeden medet umamaz. İnsanın çok müteyakkız bulunup kendini çok tashih etmesi, ağırlıklarından kurtulması şarttır. S. P

★ ★ ★

Aydınlık, mşbet tesir plânının insan tarafından keşfidir. Karanlığa gelince, ferdin nefsaniyet engelinden yakalamp, dar şuura düşmesidir. S. P

★ ★ ★

Bütün problem, varlığın üstün bir şuura ulaşabilmesindeki cehiddir. Bu cehid maddeler ile irtibata geçişinden, bu irtibatını koparıncaya kadar devam edecektir. S. P

★ ★ ★

Bir varlık, yeni bir sıklusla kendisine apaçık bilgiler verilinceye kadar, madde ile olan irtibatını devam ettirmek, devamlı imtihanlar, devamlı tesir alış veriş ve hemen hemen tek fazlı bir kanaldan beslenmek mecburiyetindedir. S. P

★ ★ ★

Zihni, kelimelerin manâsını tahşiş etmek suretiyle altüst etmek fesatlıktır. S. P

★ ★ ★

Beşeri varlık kendi irade ve bilgisi ile kendisine emanet edilmiş olan maddî cevheri, kendi iradesine bağlanmış olan maddeyi kullanmak ve bunun getirmiş olduğu imkânlardan istifade ederek mütemadiyen bilgiyi artırmak mecburiyetindedir. S. P

★ ★ ★

Beşeri vasıflarınızı kendi iradeniz ve isteğinizle yerine getirebilirseniz, sivriltelir, yükseltebilirseniz sizin için ilerdeki bir zorlanmanın, bir ikazın tevlit edeceği şü veya bu şekildeki ıştırıp hali daha az olacaktır. S. P

★ ★ ★

Kozmik kâinatınız baştan aşığı, ruhî varlığın şaheseridir. Bu yüzden, siz nerede ne araştırırsanız araştırın, Kadîr-i Mutlak olan Tanrının eteğine hiç bir zaman dokunamayacaksınız. S. P

Uri Geller'in Dönüşü

Charles EWALD'dan
Çev. : Selami KANIKLI

Mister Lillian Cobb, çay kaşığının kendi kendine kıvrıldığını gördüğü vakit, Kasım ayının üçüncü günüydü ve saat 12.35'i gösteriyordu. 18 yaşındaki kızı Fiona'nınki de aynı anda bükülmeye başladı ve onların, Blackpool'un Imperial Hotel'indeki masalarını paylaşmakta bulunan davetlilerinden Kenneth Berry'nin olan ü-

çüncü bir çay kaşığı da, tam 90 derecelik bir açı oluşturuncaya kadar eğildi ve çevrede şaşkınlık uyandıran olaylar artmaya başladı. Bozuk saatler, yeniden tiktaklarını duyurmaya başladılar, iki yıldan daha uzun zamandan beri çalışmayan otelin, büyük çalar saatinin rakkası birdenbire gidip gelmeye başladı.

İskoçya'nın Arbroath şehrinde çiftçi, Ricard

Arrough'un evindeki olay, şöyle meydana geldi : Bay Ricard, evinin camından bakarken birdenbire, çayırdaki ineklerinden ikisine çarpan ve onları ölüme sürükleyen, önce mavi, sonra da yeşile dönüşen renkte bir şimşek gördü.

OLAYLARIN ADAMI : URİ GELLER

Uri Geller dönmüştü, yeniden «gösterilerini yapmaya» başlıyordu. Kendisi televizyon ekranlarımızda görünmediğinden bu yana unutulmuştu. Bu ara vermenin sebebi, çeşitli uzmanların testlerine hazırlanması ve yeteneklerinin analizine dair kitap yazdığı için dünyayı dolaşmasındandı. Londra'nın Daily Mirror gazetesi, ona kendini tanıtmaya fırsatını tekrar vermişti. Bu büyük günlük gazete kendisinin bir fotoğrafını yayınlamış ve okuyucularını Kasım ayının 3'ünde, saat 12.30'dan 13.00'e kadar, kendilerini bu portre üzerinde konsantre olmaya davet etmişti. Öteden beri bilinen «bükücü» etkiler nereden geliyordu? «Tanıklar Gurubu» Blackpool'un iki otelinde toplanmışlardı. Gurup üyelerinin bazıları «garip» olayları not ettiler, ama genellikle aşırı bir heyecan duyulmadı.

Fakat bu arada, deneylere tamamiyle ilgisiz olan kent sakinlerinin evlerinde de, çok uzun mesafeden «şaşırtıcı» sonuçlar meydana geldi.

Tarımcı Arrough'un fe-lâketlerini anımsatmıştık; şimdi de, güzel etkileri inceleyelim: Essex'in Lo-ughton bölgesinde, David Sugg adında genç bir adam, günlerden beri arızalı olan elektrik devresinin yeniden çalıştığını hayretle açıkladı. Londra bürosundan Silvia Blackburn ve Mureen May adlarında iki memur, iki aydan beri bir türlü çalıştıramadıkları elektronik hesap makinesinin, yeniden harekete geçtiğini gördüler. Kullanılmayan televizyon cihazlarından özellikle Kent şehrindeki Bay Anthony Race ve Ashford'un televizyonları aniden düzelerek resim ve sesleri yeniden yaymaya başladılar.

Edinburgh'ta bir radyo-televizyon satıcısı olan Bay Lan Brigg, bakımına emanet edilmiş olan bir alıcı cihazını tamir etmeyi başaramıyordu. Hırsılı bir hareketle, inatçı makineye, katlanmış bir gazete ile bir vuruş yaptı. Alet yeniden çalışmaya başladı ve hayretten dona kalan adam, cihaza vurduğu gazetenin, Uri'nin fotoğrafının bulunduğu bir gazete olduğunu gördü.

**KENDİ KENDİNE
ALEV ALAN MEŞALE**

Öteki etkiler çok daha

şaşırtıcı oldular. Bradford şehrinin özel bir istasyonu olan Pennine Radyo'nun dinleyicileri, cihazlarının birdenbire tiz bir çığlık attığını işittiler ve bölgenin mühendis ve teknisyenleri, bunun kökenine dair soruşturma yaptılarsa da, elle tutulur bir neden bulunamadı.

Manchester'den Kay Heron, Uri Geller'in fotoğrafının üzerine, tesa-düfen, denizde yardımcı bir malzeme olarak kullanıldığı meşalesini koymuştu. Bu meşale alev aldı ve yangından ancak, aşırı tedbirler alınarak kurtuldu.

Yine Manchester'de, bir toplantıya katılmakta olan Bay Morris tesadüfen eline geçen Daily Mirror gazetesinin yayınladığı bir fotoğrafa bakınca, robunun fermuarının açılıp, kendi kendine sırtından ayrıldığını hissetti. O zamana kadar kendisi, Uri Geller'in adı bir ah-lâksız olduğunu iddia etmekteydi. Fakat, yine de öteki İngilizlerden bir ço-ğu, bu açıklamaları çok yetersiz bulmakta ve git-gide artan bir saskınlıkla soruşturma yapmaktadırlar. (Nostra - 346)

**İPNOTİZÖR
DEDEKTİFLER**

Nostra dergisi, pek çok

araştırmada, ipnotizmadan yararlanmayı tavsiye etmektedir. Örneğin; Polis araştırmalarında, ipnotizmanın çok faydalı sonuçlar sağlayabileceğini, çeşitli yazılarla belirtmiştir. Ve son günlerde olaylar bu yönde dev adımlarla gelişmeye başladı. New York polis teşkilatı, yıllardan beri ciddi çalışmalar yapmış olan M. Charles Digett adlı, resmi bir ipnotizör tarafından yönetilen bir ipnotizma servisi kurdu.

İpnotizma ile çalışan bu servis, çalışmasını «Tanıkların anımsattırma» yoluyla yapmaktadır. Yani tanıklar ipnotizmaya sokularak uyanırken hatırlayamadıkları bazı ek bilgilere başvurulmaktadır. Polis Teşkilatı tanıklara başlangıçta yararlı hiçbir tafsilat kaydettiremediği zamanlarda ipnotizmaya başvurulmakta ve ipnotizma sırasında suçluların soyadları ve hatta araçlarının plaka numarası bile öğrenilebilmektedir.

Hesaplara göre, ipnotizma sayesinde, zaman ve paradan önemli miktarda kazanç sağlanabilir. Ve son derecede etkili bir metoddur. Yalnız ipnotizmaya başvurulurken doğal olarak, moral düzen ve kişisel özgürlüklere bir sınırlama olmaması için, hiçbir yurttan, resmen kabul etmeden bir ipnotizma seansına katılması veya seansa tabi tutulması istenmemektedir. (Nostra - 357)

Spirit Aktüalite

«Çalışan Kadın»

- Çocuk eğitiminde % 80'lik büyük pay kadınındır. Baba buna % 20'lik bir payla ancak katkıda bulunur. Çünkü kadın, her şeyden önce annedir... •

Kadına, toplumsal açıdan eşitlik sağlamak amacıyla, dünya kadınlarının çoğunluğunu, giderek «çalışan kadın» yapmak için, Batı'daki bu yarışa katılmayan ulus yok gibidir!..

Çağımızdaki özgürlük anlayışının simgesi, özellikle parasal bakımdan, kimseye bağımlı olmamaktır.

Bu anlayışla yola çıkılmışken, kadınlara eşitlik (bir bakıma özgürlük), elbetteki bu açıdan sağlanmak istenecektir.

Ve Batı'daki «çalışan kadın», parasal olarak özgürlük peşindedir!..

Gerçi ekonomik zorluklar, ailenin rahat geçimi için kadını da bu yola -istemesede- itmştir. Ama, kadının eşitliğinde de, kadının özgürlüğünde de ekonomik nedenler hâkimdir.

Özellikle «çalışan kadın», erkeklere benzemek, daha doğrusu onlar gibi bağımsız olmak arzusundadır.

Erkeklerin bağımsızlığı (ulusların bağımsızlığa yönelişlerindeki tek etken gibi) her şeyden önce ekonomik açıdan özgür olmaya dayalı bulunduğuna göre; «çalışan kadın»ın da bu yola özen duyması normaldir.

«Çalışan kadın» diyoruz! Sanki diğer kadınlar, sanki kadın, evinin kadını iken hiç çalışmıyormuş gibi!..

Aslında «çalışan kadın» sorunu, büyük şehirlerin, orta kentlerin, şehirleşmek üzere bulunan kasaba kadınlarının bir

kısımının sorunudur. Çünkü, köylerdeki, küçük kasabalardaki bütün kadınlar, erkeğiyle beraber zaten çalışan kadınlardır. Hem evinde annedir, evinin kadınıdır. Hem de bağında, bahçesinde tarım işçisidir. Hem ağılında, koyunlarının, ineklerinin, keçilerinin bakıcısı, sağıcısıdır. Hatta onların çobanıdır da!..

Demek ki asıl sorun, şehirdeki kadınların bir kısmının, evinin dışındaki çalışma sorunudur...

Meseleye bu açıdan bakınca, gözükün manzara budur!..

Hele dünyada bulunuş amacından tamamen uzak bir anlayışla yaşayan insanlar için, esasen başka türlü de düşünülemez!..

Özgürlük, insanın, yeryüzünde niçin var olduğu maksadına göre ele alınırsa, ekonomik bağımsızlıklardan çok farklı bir görünüm arzeder. Çünkü insan, yeryüzüne, evrensel özgürlüğünü kazanmak için gelir. Bu özgürlük ise, öze sinmiş bilgi demektir, şuur demektir, idrak demektir, sevgi demektir!..

Kısacası, evren ilkelerini, evren yasalarını bilerek, evren ahengine ayak uydurarak yaşayabilmektir. Bir başka anlamda, ölümsüzlüğü yaşamaktır.

Yeryüzüne inen insan, gerçekten (yükarıda sözünü ettiğimiz durumlara ulaşabilmek için), yeryüzüne, asıl şuurunun, asıl bilgisinin, asıl idrakinin büyük bir yüzdesinin karartılmasına razı olarak;

yani, asıl özgürlüğünün çok düşük bir yüzdesiyle gelir.

Dar dünya şuuru, geniş ruhsal şuuru- na göre, yeryüzünde insana ne kadar özgürlük sağlar ki?! Diyelim ki, yüzde on! Çok yüksek bir yüzdedir bu!.. Ve, yeryüzünde çok az insana nasip olur bu yüzde on!.. Buna katlanış, bir kez için de değildir üstelik!..

Bu çileli, bu ıstıraplı dünya hayatına insan, şuurunun daha fazlasını elde edebilmek için katlanır. Bu gerçeği bileni- miz az da olsa, ruhsal yanımız, yani asıl biz, ruhsal şuurumuzda bunları biliyo- ruz... Ve bunları yeryüzünde de bilir ol- mak için daha da şuurlanmamız gerek.

İster isteğimizle, ister isteğimiz dışın- da dünyaya gelip giden enkarneler ola- lım biz insanlar, yeryüzünde ne yapar- sak yapalım, yaptığımız her şey, tekâ- mülümüz içindir ve hayrımızdır. Ne var ki, kimimiz bir arpa boyu yolun yorgun- luklarıyla kıvranırken; kimimiz hiç yo- rulmadan kilometrelerce yol alıp ilerle- riz... Yolumuzun kısalması, uzaması ve her türlü ıstırap ve huzuru, tamamen bizim yürüyüşümüze bağlıdır...

Yani yeryüzünde, evren içerisindeki a- sıl, gerçek özgürlüğümüzle yaşayabil- mek için, ruhsal tekâmülümüzü geliştir- mek üzere varız.

Asıl özgürlüğümüzün, ruhumuza sin- miş bilgiye dayalı olduğunu, kısaca be- lirttikten sonra, kadına da eşitlik, daha doğrusu özgürlük sağlamak için girişi- len mücadeleyi düşünürsek, bunun, geti- rilip ekonomik bağımsızlığa bağlanması- nın temelden yanlış olduğu açıkça görü- lür. Çünkü, ekonomik bağımsızlık belli bir düzeyde bilgi, sınırlı bir seviyede kültür demektir ancak. Bu da yeterli bir düzeyde değildir. (İnsanın yeryüzünde bulunuşunun asıl maksadı yönünden...)

Ekonomik bağımsızlığın sağlayacağı bilgiyi, kültürü; hakkın, adaletin çok az gözetilebilir bulunduğu bir ortamda, bu çağda, ayrıca düşünmek gerek.

Maksada uygun bir bilgi birikimi için koşulların da uygun düşmesi gerekmez

mi?! Ki bunun uygun olduğunu kabul etsek bile, normal birikim dahi (asıl maksattan uzak bir eğitim nedeniyle) yetersizdir...

Rüşvetin, adam kayırmanın, her türlü yolsuzluğun var olduğu bir dünyada, hakkı almak için gereken bilginin neler olduğu da hesaba katılmalı; «çalışan ka- dın»ın, «çalışan kadın» olabilmek için ne tür bir kültürden geçmesinin zo- runluluğu da düşünülmelidir...

Örneğin rüşvet, acaba hangi ülkede yoktur?!

Özellikle rüşvetin, çağımızda daha da yaygınlaşmış bulunması, geçer akçenin bilgi olmadığına açık kanıtıdır.

Hatta günümüzde, küçük ulusların, güçsüz devletlerin yönetimiyle rahatça oynayabilen; çıkarlarına uygunları iş- başına getirip, çıkarlarına karşı koyan- ları alayağı eden büyük ulus yöneticile- rinden bazılarının başarılı kılan da bu rüşvet değil midir?!..

Rüşvet karşılığı ulusunu satanlar da- hi az mıdır?!..

Gerçi çıkar kavgası, yeryüzünün, as- lında doğal kavgasıdır. Bu kavgada, ger- çek başarımın sahipleri olabilmek, mu- hakkak ki en matlup olandır.

Gel gör ki, çıkar kavgası, doğal kural- larının dışında oynanmaktadır.

Ve bu kavganın kurallarını koyanlar da -kavganın asıl kurallarını çiğneyen- biz bencil insanlarız!..

Dinler gelmiş geçmiş... Nereden gel- diği, neden geldiği anlaşılammış!

Peygamber sayılacak kadar güçlü dü- şünürler gelmiş geçmiş... Onların da ne demek istedikleri anlaşılammış!.

Tanrısal kurallar bir yana denmiş!.. Asıl cehaletimizden kaynaklanan kural- larla, çıkar kavgamızı, kuralsız sürdü- rür olmuşuz!

Ruhsal gerçeklerden habersizliğimiz, cehaletimizin kendisidir. Çünkü, fanî olan bedeni, her şeyimiz saymışız!..

Yani dünyamızda, meşru olanların dı- şında kalan dejenere kurallarla, sade- (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ce çıkarlarımıza uygun oyunlar oynanmaktadır!

Cehâletlerimiz, hem kendimizi kendimizin ve hem birbirlerimizi birbirlerimizin istismarlarını körükleyip duruyor.

**

«Çalışan kadın»ın özgürlük kavgası, doğal koşulların dışında sürmektedir.

Herkes için geçerli olmasa da, örneğin «artist olma»nın bir bedeli, «yıldız olma»nın bir başka yolu vardır! Özellikle kadınlar için.

Bu gayri meşru kuralları koyanlar, cehâletlerine boyun eğmek durumunda bulunan zavallılardır muhakkak.

Kuşkusuz ki, ruhsal tekâmülümüzün hızlandırılması ve süresinde, umulan seviyesine yükselmesi, kutsal çıkar kavgamızda, Yukarı'sınca koydurulmuş kurallara uygun sürdürülebilseydi, Dünya Okulumuz çoktaan kapanmış olacaktı... Ve belki şimdi bizler de, Dünya Okulunun başarılı mezunları olarak gerçek özgürlüğümüze kavuşmuş bir yüksek seviyede bulunacaktık!..

*

**

«Çalışan kadın» da bir bütünüün yarısıdır. Çünkü, erkeksiz kadın da, kadınsız erkek de genelde yarımdır, eksiktir...

Vaktinde bitiremediğimiz için, fakat bazı ataklarımız nedeniyle kapanışı geriye bırakılan bu Dünya Okulumuz, ancak maksadına uygun eğitim ve bilgilennemelerimizle mezûniyetimize medâr olabilir. Yani, kadın-erkek olarak bütünleşebilenler için, bu bütünlüğün suuruna varabilenler için, bu okulu bitiriş, bu okuldan başarıyla ayrılış düşünülebilir.

«Bütün»den kasıt, bir elmanın iki yarımının bir araya getirilmesi değildir. Elmanın ortaya çıkabilmesi için gerekli olan elma ağacı bir bütündür. Bu ağacın köklerini, gövdesini erkek olarak kabul edersek, dalları, filizleri ve de yaprakları kadın demektir...

İşte «bütün», kadın-erkek olarak böyle bir bütündür...

İyi yetiştirilmiş bir kadınla, iyi yetiştirilmiş bir erkek, başarıyla kurulan, başarıyla yürütülen ve başarılı ürünler ve-

rebilen bir yuva demektir.

Bir arada bulunma zorunluluğumuz, yani toplumsal, birer aile düzeni içinde yaşama mecburiyetimiz (yani, mâ'şeri hayatımız), hepsi her şeyiyle ruhsal tekâmülümüz içindir...

Kadın; toplumun yapısına göre, uygun bir eş, iyi bir ev hanımı, iyi bir anne olmak durumundadır.

Keza erkek; başarılı bir eş, evinin koryucusu, hâkim bir aile reisi, örnek bir baba olmak zorundadır.

Bu aile bireylerini, birer eş olarak ele alırsak; kadının kadınlığına yakışır bir zevce, erkeğin de erkekliğine uygun bir koca olmak durumu vardır.

Erkek, kelimenin tam anlamıyla ailenin reisliğini yürütürken; kadının da, ev hanımlığının tam anlamıyla, kadınlığını anneliğini sürdürmesi gerekir.

Keza annelik de, babalık da, bu kutsal sözcüklere yaraşır görevleri üstlenmiş olarak sürdürülmelidir ki, «bütün» de aksama olmasın...

*

**

«Başarılı ev kadını», «başarılı bir anne», tariflerine uyabilen acaba kaç kadın sayabiliriz?!

(Erkekler için de aynı soruyu sorabiliriz ama, konumuz «çalışan kadın» olduğu için üzerinde durmuyoruz.)

Kimisi, «saçımı süpürge ettim» derken, boşluklarını görmez.

Bir diğeri, «hayatımı yaşayacağım» derken, görevlerini umursamaz!.

Kimseyi suçlamıyoruz. Çünkü çoğunluğumuz, dünyada bulunuş gayemizden habersiziz!.

Evinin hanımı durumundaki çok kadın, bu konuda yetersizken, «çalışan kadın», acaba ne kadar yeterli olabilir ki?!

Evinden 8-10 saat ayrı kalan bir «çalışan kadın»; bir zevce, bir ev hanımı, bir anne olarak acaba yüzde kaç verimlidir?

Çocuk; sürekli bakım, sürekli şefkat, sürekli sevgi, sürekli ilgi ister. Bunların en iyisini, annesinden gayri kim verebilir?...

Sağlıklı çocuk demek, ruhen - beden - sağlıklı olabilen çocuk demektir...

Sağlıklı bir toplum da bu sayının artışıyla doğru orantılıdır...

Anne çalışıyorsa, kim ne derse desin, çocuk sağlıklı büyüyor denilemez. Evet; çocuk, ekonomik zorlanmalardan korunmuştur böylece ama, sevgiden, şefkatten anne ilgisinden nasibini yeterince alamamıştır. Bunların tepkileri, gerek bu hayatında gerekse spatyom hayatında -izlenecek olursa- görülür.

Tarladaki kadının çocuğu yanındadır genellikle. Değilse, o kesimde de değişen bir şey yok demektir...

Meseleye, spiritüel açıdan eğilmeye çalıştığımızı belirtmiştik.

Bu arada şunu da vurgulamalıyız:

Çocuk, her doğan çocuk, sayısını bilemeyeceğimiz enkarnasyonlardan geçmiş bir kimsedir. Yani, doğumdan öncesi olmayan, sıfırdan başlayan bir ilkel yaratık değildir. Pek çok defalar dünyaya gelip gitmiş... Bir hayli de mesafe almış bir kişidir... Ne var ki, henüz ruhsal rüştüne erememiş, o da bizler gibi, dünya okulundan mezûniyete hak kazanamamış bir durumdadır. Fakat buna rağmen, gerisinde, yüklü bir bilgi hazinesi vardır. Yüzde doksan beşi de karartılmış olsa, bu hazine onundur. Ruhsal rüştüne erdiğinde tasarrufu kendisine ait olacaktır...

Son doğumuyla kendisine, bu hazinenin (bilgi, tecrübe, yetenek hazinesinin) yüzde üçü de bırakılmış olsa; gerisi elinden alınmış demek değildir bu. Bu enkarnasyonunda tatbik edeceği hayat maketinin uygulanabilmesi için bu küçük yüzdelik hazinesi yeterli olduğundan gerisi karartılmış bütünü teksifi, son enkarnasyon planının tatbikatına yönelik olması istenmiştir...

Demek ki, her doğan çocuk, ruhunda meknuz bir güçle doğmaktadır: Çizdiği hayat plânının tatbiki için gerekli yetenek, bilgi ve gücü -örtülü olarak- kendisinde mevcuttur. Bütün sorun, önce bu örtünün, usulüne uygun ve yeterince kaldırılması; sonra da bu hayattan alacaklarıyla takviyesi, tamamlanmasıdır..

İşte çocuğa verilecek yön; eğitim, öğretim, beraberinde getirdikleri de dikkate alınarak sağlanmalıdır ki, meknuz bulunduğu yaşam maketini, kusursuz yahut en az kusurla tahakkuk ettirebilsin. Aksi halde, bir yaşam maketinin tahakkuku için bir kaç kez dünyaya gelmek zorunda kalır (Nitekim çoğunluğumuz, bu durumdayız...) Yani, aynı sınıfta, bir daha, bir daha okumak gibi.

Sözlerimizi şöylece toparlayabiliriz :

Her doğan çocuk, tatbik edeceği hayat plânı için gerekli malzemenin, kabul edebiliriz ki, yüzde ellisini beraberinde getirir. Diğer yüzde ellisini de dünya okulundan sağlamaya çalışır.

İşte annenin ve babanın görevi, kendilerine birer çocuk olarak emanet edilen -bedenen yetersiz, körpe; fakat ruhen bir hazineye sahip- bu enkarne varlıkları, en başarılı bir biçimde yetiştirmeye çalışmaktır (Ki, sözü edilen bu emanet çocuklarla anne ve baba, birbirlerini, öbür tarafta yahut ruhsal hayatta, ortaklaşa evrimleri için, birbirleri'ne uygun buldukları için seçmişlerdir. Yani karşılıklı rızalaşma vardır...)

Şimdi, kendi kendimize soralım : Çocukların en başarılı bir biçimde yetiştirilebilmeleri için, bu görevi ailede, kimin daha fazla üstlenmesi ve başarması gerekir?

Elbette annenin, diyeceksiniz siz de. Çünkü annelik duygusu, Hz. Muhammed'e: «Cennet, annelerin ayakları dibindedir.» derirtecek kadar yücedir, engindir...

Peki, pek güzel de... «Çalışan kadın» için, bu kutsal görevi başarıyla uygulayabilmek ne kadar mümkündür?!

Gerçek anlamda annelik görevini üstlenmiş bir kadının, çocuklarının en iyi bir biçimde yetiştirilmesindeki ortak başarıda yüzde 80'lik payı inkâr götürmez bir gerçekken; kadın, «çalışan kadın» olunca, bu yüzde 80'lik gerçekten söz edebilme yüzdemiz ne olabilir?!

Yerimizin elverdiğince değinmeye çalıştığımız bu kısa, bu özet açıklamalar-
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

dan sonra, «çalışan kadın»ın asıl yerinin neresi olması gerektiğinde bilmem kuş-kumuz var mı?

(Tabii insanın tekâmül amacını bi-lenler muvacehesinde...)

Muhakkak ki günümüzün ekonomik koşulları, pek çok kadınlarımızı, özellikle anneleri (şehirde de, kasabada da, köyde de), «çalışan kadın» yapmaktadır.

Anneliğe özenmeyen ve anne olmayan kadınlar için bir sözümüz yok...

Ama bu çalışma zaruretinin, anneler lehine giderilmesi gerekir.

Örneğin, işsizlik sorununu bir nebze-cik çözebilmek için öne sürülen «yarım gün iş», bu soruna çözmek için değil; annelik görevinin -yarım gün olsun- aksamaması için uygulanmalıdır (Meseleyi spiritüel açıdan görebilenler için bu sorunun çözümü çok önemlidir ama; bugün göremeyen gözlere bunu göstermek zor da olsa, yarınkilere zor gelmeyebilir...)

Anneliğin söz konusu olmadığı dönemde, kadınların da çalışması, hem çalışma hayatını tanıma ve hem de bir ta-

kım deneylerden geçme bakımından yararlı olur elbet...

Eğitim, öğretim, hayatın amacı, her şey; ruhsal tekâmülün ne olduğunu henüz bilmeyenler için, asıl maksadın dışında bulunduğuna göre; bizim bunca gayretimiz (bir avuç insanın dışında) kimsenin işine pek yaramayacaktır... Ama tohum, bir nokta kadar da olsa, «yaşam ilkesini» koruduğu sürece hayatiyetinden bir şey kaybetmiş sayılmaz...

Esasen, giderek spiritüel hayat bir gün anlaşılır olmaya başlayınca (ki, tersi düşünülemez...), «çalışan kadın»(*), kendiliğinden anneliğine dönecektir.

Ne var ki, «o bir gün» çok gecikmiş, çok enderleri için olmuş olmasın!

Şurası da bir gerçektir ki, spiritüel hayat anlaşılır ve yöneticiler, bilim adamları seviyesinde yaygınlaşırsa; zaten ekonomik zorluklar, kendiliğinden hal edilmiş olacaktır...

(*) Çalışmayıp da sözde evinde oturur gözükün; fakat ömrü oyun partile-riyle yahut öldürülen zamanla бү-tünleşen kadınlar için sözümüz yok.

« Bilinmeyen Aşk »

● R. Emmanuel ●

Aşkın tekâmülü, geçirdiği aşamalar, mitolojideki yeri, mistik aşkın yansımaları... Bütün bunları şiirsel bir çeviriyle yayınladık. Aşk hakkındaki görüş ve kanaatiniz çok değişecektir.

RUH ve MADDE YAYINLARI

OLAYLAR · ELEŞTİRİLER

RÜYALAR NASIL ÇÖP TENEKESİ OLUR?

Rüyalar, rahatsız edici anıları unutturarak çöp tenekesi vazifesi görüyormuş. Mekanizma iyi çalışmazsa unutkanlıklar başlıyor.

Elbetteki rüyaların insan yaşamında önemli yeri vardır. Ama rüyalar söylendiği gibi, insanda rahatlatıcı bir unsur oluyorsa, bu herhalde beyin içi elektriksel bir olaydan olmuyordur.

İnsanların psikik yönleri ile uğraşan uzmanlar bir türlü beynin dışına çıkmak istemiyorlar. Rüyaları bile elle tutmak ister gibi halleri var.

İnsan için en önemli uyarımlardan biri de rüyalardır. İnsanın rüyalarına dikkatlice yer vermesi gerekir. Çünkü onlarda çoğunlukla bilgi saklıdır.

Psikik değerleri bile üç boyut kavramı içinde düşünen kimseler için, rüyaların çöplük olarak tanımlanması sonuç olmaktadır. Nasıl ki sevgi olayının seks olayına dönüşmesi gibi.

STRESTEN ÖLENLER

Almanya'da yapılan araştırmalarda doğum kontrol hapi, sigara ve stresten ölen kadınların sayısı, dikkati çekici bir seviyede.

Sanız, aşırılığı göz önünde tutulmak üzere, doğum hapi kullanmanın da, sigara içmenin de kökü strese dayanmaktadır. İnsanların üzerinde durdukları hastalık ve ölüm tezahürleri, sadece bir sonuçtur.

Yalnızca bedende sağlıklı olmak bir anlam taşımıyor. Zira her şeyde olduğu gibi beden de kendi içinde dülalitesi vardır. Yani beden ile onun ruh varlığı arasında mutlaka bir denge gerekmektedir.

İnsanın önce kendi şuur bütünlüğü ile bedeni arasında uyum sağlanması önemlidir. Tam sağlıklılık ancak böyle elde edilir.

Sağlıklı görünümünde, yarım sağlıklı pek çok insan vardır. Kişinin şuur bütünlüğüne dikkat etmesi gerekir.

YERİNE GETİRİLEN VAZİFE

İngiltere'de genç bir kadın, hamileyken tutulduğu kanser hastalığının tedavi yöntemlerini kabul etmeyerek çocuğunu doğurur ve birkaç gün sonra ölür.

İtalya'da diğer hamile bir kadın, kürtaj yaptırmada ısrarlı olan erkeğini öldürür.

Basit gibi görülen ve birbirine çok benzeşik ve de dünyevi bilgilerle açıklık getirilemeyecek düşündürücü iki olay.

Çoğunluk kişilerin 'hayatını yaşa' bayrağı ile düşünüp ve hareket edilen bir anlayış ortamında, dünyaya getireceği çocuğun ne olduğunu dahi bilmeden, kişinin kendi hayatını karartması, feda etmesi nasıl açıklanabilir?

Öyleki, başka bir hayatın meydana gelmesi için, bir başkasının ve

kendi hayatına tereddüt edilmeden ve inançla son verilmektedir.

Farkına varılsın veya varılmasın, bilinsin ya da bilinmesin, dünya insanının karmik plânda, hazırlanmasına kendisinin de katkıda bulunduğu bir vazifenin yerine getirilmesinin kaçınılmazlığı her zaman vardır.

İnsan, geçmişlerden şimdinin kaderini çizerken, şimdiki iradesi ile de geleceği hazırlamaktadır.

SANAT NASIL ÇALINIR?

Ses sanatçılarından biri «sanatın çalınmasından» şikâyetçi. Evrensel niteliği olan bir şey nasıl çalınabilir? Ya da evrensel niteliği olan bir değere nasıl el konabilir?

Bizim bildiğimiz, evrensel niteliği olan her şey, varlığın istifadesine sunulmuştur.

Sanat, başka bir boyutun etkilemesidir ve dengeleyici unsurları vardır. Bununla beraber bir kısım kişiler tutkulu ya da menfaatleri açısından dengeyi bozucu biçimde yaklaşabilirler.

Sanata bu denli yaklaşanla, sanatı ortaya çıkartanın ona el koyması arasında, bencillik bakımından fazla bir fark olduğunu sanmıyoruz.

ÇARPILMA

Bilindiği gibi çarpılmanın çeşitli uygulamaları vardır. Bir dolandırıcıya çarpılma, söz karşısında çarpılma, kavgada çarpılma, ya da bir evliya tarafından çarpılma.

Ünü yaygın bir türbenin ziyareti ile ilgili çarpılmanın! boyutu da geniş olsa gerek. Öyle ya, mum, adak, kutuya para atma v.b. çarpılmaları! bilgisizlikten kaynaklanan bir inancın sonucu olmaktadır.

Fakat ne var ki, maddi istek ve davranışlar sonucunun, manevi sanılan yansımaları da yine maddi olmaktadır.

Düşünce tembelliği ve korku, insanları anlamsız ve yararsız davranışlara sokabilir. Çaba ve bilgisini, taş yapıştırmak veya mum dikmek seviyesinde tutan kimseler, o ya da bu şekilde çarpılmaktan! kurtulamazlar.

HAKSIZ KÜSKÜNLÜK

Kendi deyimleri ile, biri doludizgin diğeri de doğurur gibi yazan, iki kadın yazar. Evlilik denemeleri yapmışlar fakat her ikisi de erkeklerden şikâyetçi ve küskün.

Aslında, birbirinden şikâyetçi olmayan karşıt cins yok sanırız. İçinde bulunulan her türlü özgürlüğe rağmen, ayrılmak kabul de şikâyetçi ve küs olmak niye?

İkilem prensibine bağlı olarak, birbirini anlamak ve deneyimler sonucu ruhsal bilgi ve melekelerini geliştirmek üzere var olan kadın ve erkek görüntülerine kapılmak, insanlara boşuna zaman kaybettirmektedir.

Bunca göz nuru dökülen yazılardan ve senelerden sonra, kadın veya erkeğin sahip oldukları cinsiyetlerine katıca bağlanmaları en azından kendilerine ihanet olmuyor mu?

Ama bunu anlamak için, ruhun ve maddenin birliği bilgisi üzerinde olmak gerekir.

İnsanın Gelişimi

• M. Ali USTA •

(Geçen Sayıdan Devam)

TOTEMİZM

Kabilelere ait fetişler de, fertlere ait fetişler gibi esas itibarıyla tabii eşyadan yapılmakta ve bunları yapmak için renkli taşlardan tuhaf biçimli ağaçlardan istifade edilmekte idi. Daha sonraları kabilelere ait fetişlerin yapılmasında taş parçası, yahut bir ağaç parçası oyuluyor, yontuluyor işleniyor ve bir totem meydana getiriliyordu .Fetişçiliğin ne zaman son bulduğu ve Totemizmin ne zaman başladığını tayin etmek imkansız gibidir. İki birbirine karışmış bir şekildedir.

İhtimal ki ilkönce kötü ruhları kaçır-
mak için kullanılan totem, daha sonraları, daha az korkunç yapılmaya başlandı ve daha başka maksatlar için mesela kötü ruhları kaçırmaktan çok, iyi ruhları çekmek için kullanıldı. Totem kana veya yağa batırılıyor, ve iyi bir ruhun gelip kanı veya yağı yalaması ve yaladığı şeyden hoşlanarak burada kalması umuluyordu. Bu yüzden totem ikide bir yağlanıyor, kanlandırılıyor ve iyi ruhların çevresinde yerleşmeleri is-

teniyordu. Bu yüzden putların kımıldatılmamak üzere bir takım yerlere dikildikleri göze çarpıyordu. Zamanla totemleri kan ve yağla bulaştırmak yeterli görülmedi, bu totemlerde ikamet eden ruhlara hayvanlar kesilmeye başlandı. Buralara adak adamak ve kurban sunmak çok tutulan bir adet olarak kaldı.

Ele geçirilmesi mümkün olan en nadir ve en zengin gıdalar aranıyor, bulunuyor ve rahip, bir sürü törenler arasında bunları totemin içine, totemde konuk olan ruha sunuyordu. Bu sunuşlar bir sürü seremoniler, saygılar ve eğilmelerden sonra takdim ediliyordu. Ruhun yalnızca aç ve gıdaya muhtaç olduğu değil, üstelik de çok kibirli ve azametli olduğu zannedildiği için, onun kibir ve gururunu da tatmin etmek için bir çok methiyeler söyleniyordu .

Kurban kanının kutsiyeti inancı, günümüzde eskisinden daha güçlü olarak devam etmektedir. Yeni açılan dükkânlara, iş yerlerine, fabrikalara hep kurban kesilerek girilir, küçük çocukların alınlarına kurban kanı sürülür, eğer vasıtanızla çok kazalar yapıyorsanız, hemen kurban kesip arabanın tekerleklerine sürersiniz. Amaç kazalardan kurtulmaktır. Konu biraz daha derinlemesine düşünülürse bazı bakımlardan o ilkelikten kurtulamadığımız ve hâlâ o toteme gelecek iyi ruhu çekmeye uğraştığımız görülür. Kuzeydeki şamanist kavimlerin ağaç kültü de hıristiyanlara geçerek Noel ağacı adeti olmuştur. İnsanların arkaik inançlardan kurtulması çok zor olmaktadır.

Çok geçmeden totem için bir barınak gerekli olduğu düşünülmüş ve ilk önce bir ağacın kovuğunda veya gölgesinde barındırılmış. Daha sonra onun için kaba saba bir kulübe kurulmuş ve böylece ilk totem evi, ilk mabed vücuda getirilmişti. Bu mabed kurulduktan sonra, ihtiyaçlar kat be kat artmaya ve adak, kurban, kâhinlik, falcılık, ruhbanlık ve ruhbanlık sınıfları otomatikman devreye girmeye başladı.

TABU

İptidai insanın, ruhlara inanmakla ve
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

onlara sarılmakla, gerçi boğulan bir adamın sazlara, yılanlara yapışmasına benzeyen bir harekette bulunduğu göze çarpıyorsa da, onun her rastgeldiği her saza yapışmadığı da bir gerçek. Çünkü ruhların bir çoğunu son derece tehlikeli sayıyor ve bunlardan korunmak için her çareye başvuruyordu. Bu çarelerden biri belki de en önemlisi Tabu yani «İşaretli» denen şeylerdi. Bunlarda sanki bir şeytani elektrik vardı ve bu yüzden bunlara dokunan kimse sakatlanmaya veya ölmeye mahkûmdu. Bunlara göre her çeşit şey ve hareket Tabu idi. Çünkü bunlar ya son derece kutsal idiler, yahut son derece şeytani bir mahiyette idiler.

Mesela Tanrı'nın adı bir Tabu idi ve onun için hiç bir kimse onun adını anmaya cesaret edemezdi. O adı anmak için bir takım kudsi anlara kavuşmak lâzımdı ve ancak o zaman mukaddes tanınmış bu isim terennüm edilebilirdi.

Bugün israiliyatta Tanrı'nın adı tabudur, söylenmez. İslamda Tanrı'nın adı ve Hz. Muhammed'in adı tabudur, gerekli saygı ve yüceltici sözleri de söylemeden o isimler söylenemez. Peygamberin isminin başındaki Hz. (Hazreti) bu saygının küçük bir parçasıdır. Bu isimler söylenirken sağ el kalbin üzerine götürülür. Kur'an Tabu'dur. Abdestsiz ellemez, okunamaz. Bu şekilde hareket etmeyen insanlar şartlandırıldıkları için kendilerini suçlu hissederler.

İlk insanlara göre, Mukaddes sayılan veya sayılmayan bir takım hayvanların eti tabu idi ve onun için bunların etini yemek caiz değildi. Yakın akraba ile evlenmek bir cesede dokunmak, aynı kabileye mensup bir adamı öldürmek, yün ile pamuğu karıştırarak elbise yapıp giymek, aynı kabileye mensup bir adamın karısını kaçırmak, mukaddes bir günde ateş yakmak, öz babasına söğmek, bir totem karşısında başı açık durmak, ve bunlara benzer binlerce ve binlerce hareketler, şu veya bu bir iptidai dinde tabu idi. Bir dinde tabu sayılan bir şeyin diğer bir dinde tabu sa-

yılmadığı da göze çarpıyor.

Fakat bu tabuların bazıları, gelip geçici idi. Meselâ âdet gördüğü sırada bir kadına yaklaşmak bir tabu idi, lâkin âdetin geçmesiyle bu tabu da ortadan kalkardı. Tabuların bir kısmı ise daimi idi. Mesela aynı kabileye mensup olan bir adamı kazara bile olsa öldüren bir kimsenin affolunmasına imkân yoktu... Onun için bazı kabileler suçluya bizzat ceza verirlerdi. Fakat bazıları tecavüze uğrayan ruhların cezayı doğrudan doğruya ve büyülmüş bir şekilde verdiklerine inanırlardı. Bazı tabulara karşı gelmek, suçu işleyen kimsenin bütün kabilesini felakete uğratacak mahiyette görüldüğü halde, bazı suçların da cezasının yalnız suçluya ait olacağı sanılırdı. Yine bazı kabileler suçluya tövbe ettirmekle onu suçun tesirinden kurtardığı halde, bazı kabileler suçluyu mutlaka ölüme mahkûm ederlerdi. Bu haller ve bu ayrılıklar sayılmakla tükenmeyecek kadar çoktur.

Bugün de bu tabuların hüküm sirdüğünü görüyoruz. Bu yüzden birçok kimseler ufak tefek ve tamamıyla manasız birtakım hareketleri yapmaktan korkarlar. Musevilikte cumartesi günü ateş yakılmaz, İslâm'da namaz kılarken namaz takkesi takılması istenir. Mesela 13 rakamından korkanların haddi hesabı yoktur. Bazı memleketlerde merdiven altından geçmek en uğursuz harekettir. Hele bir kibrit ile üç sigarayı yakmamak için kibrit israf edenler o kadar çoktur ki. Bir evde bir aynanın kırılması ile bütün moraller sifira inmez mi? Bazı yerlerde kara kediler o kadar uğursuz sayılır ki önünden kara kedi geçen bir kimse mutlaka bir felakete uğrayacağından korkarak yolunu değiştirir. Bir adamın sıhhatinden bahsederken, mutlaka bir tahtayı üç kere tıkrıdandanlara her gün rastlamıyor muyuz? Bunlar muhakkak ki sayılmakla bitmeyen izlerdir. Ve bu izler hâlâ yaşamaktadır. Fakat bunları yatan kimseler yalnız cahiller değillerdir. Aydın kimseler de bu inançları yaşıyor ve bunlara benzer bir veya bir-

(Devamı 32. Sayfada)

Rehber Varlık Kemâl Yolcusu (Tebliğ)

Medyom : Hikmet OMAX

Yeryüzünde çeşitli felâketlere uğrayan insanlara ve canlılara bakıp acıyorsun. Bunu çok tabii karşılıyorum. Yalnız Tanrı'nın, onlara neden yardım etmediğini, o felâketler sırasında neden korumadığını düşünerek üzülyyorsun. İşte bu çok yanlış... Bugüne kadar sana yüksek âlemlerden sayısız tebliğler verildi ve denildi ki: Ruhlar kâinatta tekâmül için; madde âlemlerinde bedenlenirler. Bu bedenleniş bir plâna tabidir. Bu plâna insanlar (kader, alın yazısı) diyorlar. Ve bunun, kendilerinin dışında birisi tarafından çizildiğini zannediyorlar. Hayır hiç de öyle değil. O plân, varlıkların bizzat kendi arzuları ve yüksek âlemin müsaadesi ile hazırlanmıştır. Ayrıca, başkalarının plânları ile çatışmaması için titiz bir incelemeden geçerek tasdik edilmiştir. Bu iş tamamlanınca varlık bedenlenip dünyaya iner, plânın süresini kendisi tesbit eder. Eğer süre kısa ise, insan çocukken veya genç yaşta ölür. Eğer uzun ise, daha fazla hayatta kalır. Varlık bu plân çerçevesinde dünyalarda tetkikat ve tatbikatını sürdürerek, fizik, şimik, biyolojik ve psişik kanunları inceler ve öğrenir. Bunları, hayata inmeden tahtelşuurunda meknuz bilgilerle birleştirerek, Evren yasalarını çözmeye çalışır. İşte tekamül budur.

Şunu da belirtmek isterim ki, plân sonuçlanmadan o insan ölmez, öldürülemez. Bu plâni, dışardan engellemeye çalışanlar cezalanır. Plân süresi bitince hiç kimse o kişiyi hayatta tutamaz; bu, evren yasasıdır. İlim hangi düzeye gelmiş olursa olsun plâni sona eren bir insanı hayata iade etmesi mümkün değildir. **Çünkü artık bedeni idare eden varlık çoktan uzaklaşmıştır.** Bir ölüm deneyini şahsında gerçekleştirdiğin için, bunu herkesten daha iyi anlamalısın.

İşte bu nedenle insanoğlu, ne kadar çaba sarfederse etsin **canlı bir hücre yapamaz**, ancak hareketli bir robot yapması her zaman mümkündür.

Varlıklar bedenlenip dünyalara indikten sonra kendilerine; hayatta kaldıkları sürece, yukardan olumlu veya olumsuz hiç bir müdahale yapılamaz, yapılırsa o kişinin tekâmülü engellenmiş olur. Bu işin ehemmiyetini kavrayamayan insan idraki, çok defa «kulunu korumuyor» diye Tanrı'yı suçlar. Kulunun bu miyop düşüncesini, Tanrı daima hoş görü ile karşılar.

İnsanların ve bütün canlıların, bedenli yaşamları sırasında sosyal bir düzene ihtiyaçları vardır. Eğer bu düzen o toplum tarafından kurulamamış ise yüksek âlemden tebliğ ve vahiy yolu ile gelirdi.

İlk ve Orta Çağlarda bunlara din adı verilmektedir. Bu dinler kutsal yasaları teşkil eder ve hukuk, ahlâk, ibadet, ticaret gibi konuları ihtiva ederdi. Bu tebliğler toplumlara gene kendi aralarından üst plânların seçtiği (elçi, resul, peygamber) kişiler vasıtası ile verilirdi.

Dinler ayrı ayrı toplumlara değişik zamanlarda, coğrafi şartlara göre geldiğinden «bölgesel» bir nitelik taşımaktadır. Çin, Hint, Arap yarımadasında olduğu gibi. Birbirlerine nazaran değişik ortamlarda yaşayan insanların duyguları, ihtiyaçları başka başka olduğundan, şüphesiz dinleri de farklı olacaktır. Bunu tavanda birleştirip, tabana yaymak o çağlar için mümkün değildi. Bugün de dünyada yaşayan insanların henüz fikir yapıları buna elverişli değildir.

Bölgesel dinler daima birbirlerine karşı olmuşlardır. Hatta aynı dinin farklı mezhepleri de gene onları karşı karşıya getirmiştir. Bugün yüksek âlem artık dünyaya din ve peygamber göndermiyor.

Gelişmiş ve uygarlık alanında ilerlemiş toplumların kendi düzenlerini, kendilerinin kurmalarını istiyor.

Bugün çeşitli toplumlara huzur getirecek düzen kuracak kanunlar yapılıyor, yalnız bu kanunlar gerektiği gibi uygulanamadığı için bütün dünyada hiçbir topluma gerçek bir düzen getirilemiyor.

İnsanın Gelişimi

(Başarafa 30. Sayfada)

kaç tabudan korktuklarını gösteriyorlar. Bugünkü durum bu şekilde olduğuna göre, iptidai adamın durumunu gözönüne getirmek kolaylaşır.

Bugünün aydınları bu manasız tabuların birine, ikisine veya üçüne inanıyorsa iptidai adamın bin, ikibin, üçbin

tabuya inanmasını ve bu inancın bütün hayatını sarmasını çok normal görmemiz icap eder. İptidai adam bir çocuktan farksızdı ve onun için tabulardan, yani işaretli şeylerden sakınır, hayatını bunların getirdiği kötülüklerden korumak için savaş içinde geçirdi.

(Devam edecek)

● Metin KIRAZ ●

(Geçen Sayıdan Devam)

MADDE

«Huna'da maddeye aka denilir. Aka içinde enerjinin hareket ettiği görünmez bir maddedir.» (K45, 62).

Her şuurulluk seviyesi için bir madde seviyesi vardır. Madde üç seviyede tezahür eder. Sırasıyla alt, normal ve üstbenin maddelerine, esiri, astral ve zihinsel beden denilir.

Esiri beden şuuraltı ile ilişkilendirilir. Bu bedene ay bedeni de denilir. «Her hücrenin fizik bedeninin bir eşidir. Psişik alemde nous'un hareket ettiği psişe veya ay bedeni moleküler bir yapıda olup kaba fizik şekli oluşturan elementlerden çok daha ince bir maddedir. Her detayıyla fizik bedene tekabül eder. Nefis bir mor ile renklenmiş gümüşü bir parlaklığı ve içinde gök kuşağındaki bütün prizmatik renklerin oynadığı soluk mavi renkte bir aurası vardır.» (K45, 122, 123). «Esiri yapışkandır. Parmak ile bir objeye dokunulup, parmak geri çekildiğinde yapışkan madde uzun ince iplik şeklinde beden dışına doğru uzar... Bu iplikler psişik olarak görülebilir, hissedilebilir, hatta hayati enerji ile fazlası ile yüklendiğinde parmaklarla hissedilebilecek yeterlilikte sert gibi görünür.» (K45, 127, 128). «Bitki, hayvan ve objelerin, hatta düşüncelerin esiri dublesi vardır. Double fiziki kısım yok olduktan sonra da kalıcıdır. İplik şeklindeki bağlantıların ne kadar kalıcı olduğu bilinmemektedir» (K45, 128, 138). «Esiri madde alçak gerilimli enerji için

HUNA

Maji İnanç ve Tatbikatları

ideal bir geçirgen olup, fazlası ile bu enerji ile yüklendiğinde fiziki objeleri hareket ettirebilecek yeterlilikte bir el gibi sert hale gelir. Esiri bedeninin uzantıları enerjinin iletimini sağlarlar.» (K45, 139, 129).

Astral beden şuurüstü ile ilişkilendirilir. «Astral alnın çevresinde merkezleşir ve başın etrafında bir hale şeklinde canlandırılır. Altın gibi bir yansıma ve güneş gibi kendiliğinden ışık verdiği için buna güneş bedeni de denir. Moleküler olmayan atomik bir maddedir. Evrenin bu ışığı enerji ile dolduğunda fizikçilerce bilinen elektrik ile çok zor mukayese edilebilecek inanılmaz seviyede gerilimi olan yaşayan şuurulu bir elektrik olur.

Astral bedeninin yapışkan olmadığı sanılmakta, şüphe götürmez bir şekilde orta gerilimli enerji için geçirgen olduğu, alçak gerilimli enerji için ise geçirgen olup olmadığının bilinmediği bir gerçektir.» (K45, 122, 123, 123, 139). Bu beden ölümünden sonraki hayalet bedendir.

Zihinsel beden süper şuur ile ilişkilendirilir. «Yüksek gerilimli hayati enerji ile yüklenmiş olduğu için beyaz bir ışıkla aydınlatılmış gibi çok ışıklı görünür. Fiziki bedenle çok nadir irtibata geçer.» (K45, 125, 139).

ŞUURLULUK

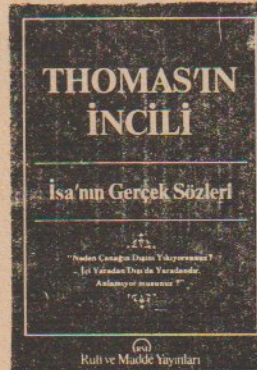
Huna'da şuurulluk üç seviyede tezahür eder. «Sırasıyla alt, normal ve üstbenin şuurullukları olan, şuuraltına, unihipili, şuurüstüne uhane, süperşuura aumakua denilir.» (K45, 82). Her bir şuurulluk seviyesinin kendisine özgü yetenekleri vardır.

Şuuraltının yeteneği hatırlamadır. «Mantığı bir köpek veya atınki kadar ilkel çalışır. Mantıksız olduğu için saçma sapan telkinleri kabul eder ve uygun reaksiyonları gösterir. Bütün heyecanları şuuraltı yaratır. Şuuraltı duygusaldır... Şuuraltında hafıza çağrışımlar yapan düşünce formları vasıtasıyla arttırılabilir.. Şuuraltı geçmişi bilebilir. Hafızayı temsil eder. Şuuraltı fikirlerin birleştirilmesi yolu ile sembolleri kullanır.» (K45, 82, 138, 187, 149, 170). «Şuuraltı suurüstünün haval etmesine alışmıştır. İmaja benzer herhangi bir şeye az dikkat eder. Bu nedenle en iyi gerçek ve dokunulur şeylerden etkilenir.» (K45, 194). Şuuraltına telkin edebilmek için duygusal bir halde olması, telkine uygun şekil, hareket ve törenlerin, telkine eşlik etmesi gerekir. «Süpersuur ile temas şuuraltından geçer. Bütün sezgiler şuuraltı vasıtası ile süpersuurdan suura ulaşır. Şuuraltının aksiyon göstermesi, dinlenmiş bir halde mümkündür. Şuuraltı suurüstünün emirlerinden kurtulduğun, serbest kaldığı zaman, gevseme halinde sezgiler ortaya çıkar.» (K45, 166, 167). Bunun için şuuraltı temiz olmalıdır. «Şuuraltı suurüstünden telkin ve emri aldıktan sonra psisik bir aksiyon ortava kovabilmesi için gevseme haline geçilmelidir.» (K45, 167). Bu sırada suurüstü faaliyetleri, mantık, istem gibi işlemler durdurulmalıdır. İstem ile suurüstünden gelen telkine rezistans yaratılmış olur.

Şuurüstünün hatırlama yeteneği yoktur. «Dikkat merkezinin dışına taşan bir düşünceyi hatırlayamaz. Inductive -Sondan başa doğru sebep sonuç bağlantısı- denilen en yüksek mantık gücüne sahiptir ve hipnotik tesir veren istemi kullanma gücü vardır... Şuurüstü mantıkidir. Şuurüstü geçmiş ve anı bilebilir. Mantığı temsil eder. Hipnotik güce sahip olduğundan şuuraltına emirler verebilir. Hayal ile çalışır.» (K45, 82, 187). «Telkin güçlü bir düşünce formunun süjenin şuuraltına itilmesi ile olur.» (K45, 261) «Şuurüstü psisik faaliyeti oluşturmak için istem gücünü kullana-

maz. Sadece şuuraltına emirler verebilir. Böylece gevsemiş haldeki şuuraltının faaliyete geçmesini ve enformasyonu kendisine sunmasını bekleyebilir.» (K45, 167). Sebep-sonuç bağıntısı kurma hayal görme ve hayal kurma durdurularak şuurüstü devreden çıkarılabilir. Bunun için stop egzersizleri, TM, zikir vs. yöntemleri kullanılabilir. «Zihnin duygusal bir halde fiziki sesle bağırarak büyük bir konsantrasyonla emir verilmesi suretiyle hipnotik istem gücü çalıştırılabilir.» (K45, 92, 93).

Süpersuurdan ise, şuuraltının sahip olduğu hafıza ve suurüstünün sahip olduğu mantık gücünün ikisi de vardır. «Süpersuurun her ne kadar hatırlama ve mantık kullanabilme kabiliyeti varsa da, bunların ötesinde daha yüksek bir düşünce şeklini kullanır. Bu düşünce işlemi ancak, bir bilme işleminin hatırlama ve mantık kurma zahmetine katlanmaksızın gerçekleşmesi hali olabilir.» (K45, 118). «Süpersuur geçmiş, an ve geleceği bilir. İstikbali bilme süpersuurun yüksek mantık kabiliyeti olması veya istikbalin düşünce formları ile şekillenmesi sonucu gerçekleşebilir. Bir birlik halinde çalışan üstbenler alt ve normal benlerin dünyalarındaki hareket, düşünce ve arzuları alıp işler ve bu işlem sonucu istikbal şekillenir. Bütün sezgiler şuuraltı vasıtası ile üstbenden gelir.» (K45, 187, 187, 168). Üstben eğer onu bilir ve çalışmasını istersek çalışır.

Glenn Ford

Geçmiş Hayatlarını Biliyordu

● Ruhi SARUHAN ●

Yirmi üç kasım tarihli Hürriyet Gazetesinin ilavesi, o akşam TV'de oynayacak filmin özetini ve başrol oyuncusunun biyografisini veriyordu.

Buraya kadar hiçbir fevkaladelik yok. Ama ilginçtir ki biyografi, sanatçının altı hayatını kapsıyordu.

Yazılana göre, Glenn Ford ipnoz kullanılarak yapılan bir ekminezi tecrübesiyle, geçmiş hayatlarını öğrenmişti.

Aktör, 3. yüzyılda yaşamış. O zaman adı Falvius'muş. Arslanlar tarafından parçalanmış.

1666 yılında bir denizci olarak yaşamış. 20 yaşında bir hastalıktan ölmüş.

Daha sonra Jean Jacques Launvaux adıyla yaşamış ve 14. Ludwig'in emrinde çalışmış. Bir düelloda öldürülmüş.

1840 yıllarında İskoçmuş. Müzik öğretmeniymiş. Hastalıktan ölmüş.

1885 yılında kovboymuş. Yine öldürülmüş.

Bu hayatında 67 yaşındaymış. Şimdiye dek 223 film çevirmiş.

Gazetelerimizde bugüne kadar çıkmış yaşam öykülerinin en ilginçlerinden biri, bu yazı...

Bugün artık biliyoruz ki, reenkarnasyon hakikattir. Ve aktör bu dünyada, diğer dünyalarda sayılara gelmeyecek kadar doğmuştur. Altı hayatı ancak tespit edilebilenlerdir.

Geçmiş hayatlarımızdan haberdar olmasak da, geçmişte de yaşamış olduğumuzu kabul etmeliyiz. Bu kabul ediş, bizi birçok baskı ve stresslerden kurtaracak, hayata yepyeni gözlerle bakma-

mıza sebep olacaktır.

Kahrolsun zenciler! diye bağırarak Amerikalı, belki önceki yaşamında Harlemlili fakir bir zenciydi.

Resmi geçitte ordunun önünde yürüten mağrur komutan, bir pigme yerlisi ve hatta belki de bugün düşman saydığı ulusun bir ferdiydi.

Ve böyle birçok örnekler...

Reenkarnasyon hakkında çok bilgi verildi. Dünyanın bir okul olduğu, burada doğum ölüm sürecinin işlediği, bunun tekâmül boyunca süregeldiği ve sürüp gideceği, artık biliniyor.

Eski Hint inancında tenasüh fikri vardır. Bu, kötülük yapmış bir şahsın sonraki yaşamında mesela bir timsah bedenine gireceğidir ki verilmiş bir bilginin yanlış yorumlanmasından ibarettir. İnsan, timsah bedenine enkarne olmaz ama bir yaşamında timsahın genel karakter parçalarını gösterebilir. Onunla karşılaşan şahsın benzetme yeteneği varsa, pekâlâ, timsah gibi adam, yargısına varabilir.

Ayrıca, özel amaçlı bağlantılar da olabilir. Yüksek tekâmül seviyeli bir varlık, basitçe bir bedene bağlanabilir. Ama bu, yazının konusu dışındadır.

Sonraki enkarnasyon anlayışı, varlığın bitki, hayvan, beşer ve beşerüstü evrim serilerini takip ederek reenkarne olacaktır. Buna dair örneğin Mesnevide birçok anlatım mevcuttur.

«Ben cemadattandım... Öldüm, yetişip gelişen bir varlık, nebat oldum. Nebat-

(Devamı 37. Sayfada)

Uçbin Yılındaki Değişiklikler Şimdiden Başladı...

• Stéphane DOREY

Çağımızdaki en önemli araştırma, laboratuvarlarda, yüzlerce atomdan oluşmuş moleküllere doğru dalan bir kimyanın yasalarının araştırılmasıdır. Tüm soylara elle müdahaleye olanak verecek olan kimyanın, «Moleküler Biyoloji» adı verilen bu kolu, insan şeklini değiştirme tehlikesi yaratmaktadır.

Torunlarımız olacak olan 3000 yılının bu değişkenleri gerçekten kimler olacaktır? Bilim adamlarına göre, 3000 yılının dünyalıları, 2000 yılının dünyalılarından pek farklı olmayacaklardır. Bilim adamları tarafından gösterilen ihtiyatlı reaksiyonlar, moleküler biyolojinin eriştiği hız dikkate alınır, anlaşılabilir. Bu, gerçek bir teminat olacak ve gelecek üzerinde bahse girmek istemekten daha muazam bir tehlikeye gidecektir.

HEPİMİZ DEĞİŞKENİZ

Jenetik uzmanı Adré Laganey, doğal ortamda, insanın fizik değişiminin sürekli olduğu üzerinde iyice direnmiştir. Fakat bu değişiklik, küçük sarsıntılarla, binlerce, hatta milyonlarca yılda olmaktadır. Örneğin; ben değişiyorum, biz değişiyoruz, siz değişiyorsunuz. Herkes değişiyor. Sonuçta herkes değişkendir.

Bununla beraber, muhakemenin üzerinde pek direnmediği sorun, doğal ve yapay değişiklik arasındaki

ayrılıktır. Sürekli değişiklik kendiliğinden olduğu vakit, insanın, çevresine uymak için zamanı vardır. Fakat değişiklik, endüstriyel devirle veya yeni bilimsel keşiflerle yönlendiği, hesaplandığı veya hesaplanmadığı vakit, insan ne olacaktır? O zaman onun değişmesi, doğal olarak, yapay olur.

Her şey mümkündür. Fakat, hiçbir şey belirli değildir. Bununla beraber, x ışınlarının ve nükleer denemelerden çıkan atomik radyasyonların ve radyoaktif kalıntıların, insanlığın yavaş bir biçimde jenetikine zarar verdiği bilinmektedir. Th. DOBZANSKY'ye göre (1), jenetik materyali normal olarak radyasyona maruz kalan insan, radyasyon miktarını iki katına çıkarmıştır.

Buna, kimyasal değiştirici öğelerin etkisini de katmak gerekir. Bunların hepsi, bilinmiş olmaktan uzaktır ve onların sayısı, endüstrileşme ile artmaktadır. 5 Mayıs 1971 Tarihli dosyalarda, örneğin; Amerikan Ordusu tarafından boşaltılan milyonlarca toksik madde ile tahrik edilen Güney Vietnam'daki kromozomsal sapma dikkate alınmıştır. Bir yüzyıl içinde, kürenin yüzündeki karbon gazı yüzde 25 artmıştır. Bütün bunlardan çıkan değişmeler artış oranı, zorlukla hesaplanabilir durumdadır. Bizzat kendi kendine meydana gelen değişimleri doğru bir şekilde değerlendirmek olanaksızdır.

Buna rağmen, korkulması gereken araştırmalar, laboratuvarlarda, büyük gizlilik içinde hazırlanan, kararlaştırılmış değişmelerdir. Oysa bu değişimler, ne yarın, ne de yarından sonrası içindir. Şimdilerde başarılmak üzere dirler. Şimdiden, çiçekler, köpekler, atlar için melezleştirmeler yapılmıştır. Bugün hiç

kimse, öteki seksin süjelerinden alınmış bazı maddeleri, bir organizma üzerine tesir ettirerek, onun seksüel görünüşünün değiştirilebileceğini ve böylece cinsiyet görünüşünün değiştirilebileceğini bilmektedir. Eğer bu yöntem, vaktinden önce işe karışırsa, jenler, tipine kadar değiştirilerek, böylece, seksin tam tersine çevrilmesi gerçekleştirilmeye olacaktır. İnsanı ve hayatı

tekrar yapmanın rizikosu çok büyüktür. O zaman, her kim olursa olsun, onun, biyolojik silsiledeki reaksiyonlarla eğlenebilmesi ve insan cinsinin bedenini ve aklı çizgilerine hakim olması mümkündür.

(Nostra-357)

(1) «Gelişme halinde insan»
FLAMMARION Yayınevi.

GLENN FORD

(Baştarafı 35. Sayfada)

ken öldüm, hayvan suretinde zuhur ettim. Hayvanlıktan da geçtim, hayvanken de öldüm de insan oldum...» (Mesnevi 3/3901, 2)

«Tanrı seni değiştirdi. Önceki varlığın kalmadı. Onun yerine sana daha iyi bir varlık verdi. Böylece yüzbinlerce varlığa büründün ki daima ikinci varlık, ilkinden iyidir...» (Mesnevi 5/791, 2)

Bugün Yukarı'dan verilen bilgilerle, bu konudaki anlayışımız daha genişlemiştir.

Sadıklar Plânı'nın 13.5.1965 tarihli celsesinden bir bölüm aktaralım. Bununla birlikte hemen belirtmek gerekir ki, Sadıklar Plânı tebliğleri defalarca okunmalı ve aralarındaki bağıntılar anlaşılmalı çalışılmalıdır.

«Hayvanları insanlarla mukayese etmeyiniz, hiçbir suretle; nitekim nebatları da hayvanlarla etmeyiniz. Belki, sizler şimdiye kadarki tedrislerinizde, herbirinin bir ruh sahibi olduğunu ve bir reenkarnasyon vetiresine tâbi olarak birbirlerinin kisvelerine büründüğünü bilirsiniz; halbuki iş böyle değildir. Reenkarnasyon, sizin müşahede sahanızın pek çok dışında, çok daha değişik, çeşitli cepheleriyle tezahür eden şuur kaymalarıdır. Ne burada, ne güneş sis-

teminizde, ne de galaksinizde hiçbir nebat ruhu hayvan ruhuna kalbetmemiştir. Zira böyle bir şeye zaten, esasen sebep yoktur. Şuur kayması mevzubahistir. Umumi tesir temerküzü, muhtelif vibrasyonel vasatlarda tecessüt eder; işte nebat, işte hayvan, işte insan...»

Önceki hayatların Ekminezik tecrübelerle tespiti mümkündür. Tabiat Kanunları olarak karşımıza çıkan İlahi İrade Kanunlarının imkânları ve izni oranında geçmiş hayatlar öğrenilebilir.

Bu tecrübeler hipnotik süreçle olabildiği gibi, psişik ayrışma süreci kullanılarak da yapılabilir.

Hatta öyle vak'alar tespit edilmiştir ki, bunlarda şahıslar herhangi bir dış uyarı olmaksızın bir önceki hayatlarını hatırlamaktadır.

Sayet gün olur da bu tecrübeleri sağlıklı yapabilecek bilgi ve idraki hepimiz kazanırsak, herkesin biyografisi birkaç hayatı kapsar.

Bu bilinçleniş sonunda, bedene bağlanış sırasındaki geçmiş yaşamı unutma kapısı aralanır. Dünya yaşamında da şuurculuk genişler. Ahret yaşamının duyarlılığına burada sahip oluruz. Çekişmelerin gereği ortadan kalkar. Daha hızlandırıcı evrim araç ve imkânları elde edilir. Çok güzel olur.

İnsanlar ve Uzayın Görkemi

● Sevinç (Erdoğ) BÜYÜKBEŞE

Takımyıldızların yeryüzünden çok uzak olmaları nedeniyle üç boyutlu cisimler şeklinde zihnimizde canlandırılmasını imkânsız diye nitelemekteyiz. Buna karşılık eski astronomların gecenin karanlığını süsleyen yıldızlarla insanların geleceği arasında ilişki kurma çabalarına, günümüz astrologlarının da katılarak burçların yaşantımız üzerindeki etkisinden söz etmesi, sanırım ki yalnızca genlerimizde taşıdığımız bilinmeveni merak duygusunun doyumuna katkıda bulunma isteğinden ileri gelmektedir.

Yıldızlar arasındaki ortalama uzaklığın 10 trilyon kilometre olduğunu ve ulaştığımız teknolojik sınırın böylesine geniş bir çerçevede yol almamıza imkân tanımadığını anımsarsak, takımyıldızların uzay ve zaman içinde uğradığı değişikliği izlemek isteyen bilginlerin en az birkaç yüzyıl daha beklemeleri gerektiğini kavrayabiliriz.

Yine de senelerin akışını hiçbir aktivite göstermeden harcamak istemeyenlerin büyük yardımcısı bilgisayarların dostluğu ile bazı problemlerin çözülmesi, değişen perspektiflerin belirlenmesi mümkündür.

Grup yahut salkım biçiminde hareket eden kimi takımyıldızlarda bazen bir yıldız hızla yol alarak arkadaşlarını geride bırakır ve yeni yaşantısına başlamak üzere diğer bir takımyıldızla birleşir. Bu olguyu şairlerin göksel düğünlere benzetmesine doğrusu hiç şaşmıyorum.

Çift yıldız sistemindeki üyelerden birisi, kimi zaman uzaydaki eşini terketmek için çekim zincirini kopararak patlamayı yeğler. Boşlukta yepyeni yıldızların doğuşunun yanı sıra olgunluk devrini sürdürenler, ölüm çığlıkları atarak

sonsuzluğa geçenler, yaşamın ebediyete kadar süremeyeceğinin en büyük kanıtıdır. Kaybolup giden yıldızlar tatlı birer anı biçiminde evrende fersiz ışıklarını salarlar.

Zaten insanoğlunun ve yıldızların davranışlarındaki paralellik, kader benzerliği de bunlardan ibarettir. Modern bilim felsefesinin son durağını oluşturan düşüncenin kökeninde yatan izlenimin dayandığı sezinin tanımı böylece daha iyi anlaşılmaktadır.

Herhangi bir takımyıldızın üç boyutlu durumunu daha iyi incelemek için yeryüzünden ayrılan uzay aracı, teknolojinin bugün ulaştığı hız sınırının çok üstünde hareket ederek yolculuğunu sürdürürse; perspektifi değişen astronotlar çeşitli konumlarda takımyıldızın değişik biçimlerini izleyeceklerdir.

Takımyıldızların görünüşleri mekânın yanı sıra zaman içinde de baskalaşıma uğramaktadır; çünkü mekân-zaman iç içe geçmiş durumdadır ve birbirini tamamlayan iki kavramı mevdana getirir Samanyolu'na 2 milyon ışık yılı uzaktaki M 31 - Galaksisi'nin bugün gördüğümüz ışığının ilk hareket ettiği anda, yeryüzünde insan türünün yeni şekillenmeye başladığını örnek olarak verebiliriz.

Geçmiş yüzyıllarda masal edebiyatının en ilginç örneklerinden biri diye nitelendirilebilecek fiziksel bir olguyu anlatmak istiyorum şimdi:

Uzayı daha iyi tanıyabilmek amacıyla hızı gittikçe artan ve ışık hızına yaklaşan bir göksel araçta çevresini merakla inceleyen bir kişi, süratinin fazlalaması nedeniyle geride bıraktığı cisimlerin kenarlarını önünde görmeve başlamıştır. Saniyede üç yüz bin kilometre hıza yaklaştıkça, kendi açısından, dünyanın

sıkışıp minik dairesel pencereye dönüşüğünü farkedecektir. Hareket ettiği vönde basınç altında yoğunlaşmış gibi kütleli artan bu insanın geçirdiği deneyim sonunda zamanın yavaşladığını, yani zaman genişmesine uğradığını ekleyebilirim. Çünkü her şey yolcumuzun rölatif devinimine bağlıdır ve evreni izleyen yeni gözlem yerinde soluk kesici durumlar ortaya çıkmaktadır.

Hiçbir maddesel cismin ışık hızı yahut ışık hızından daha süratli hareket edememesi ve fizik kurallarına göre ışık hızının yüzde 99,99'una varan süratle ulaşabilmesinin mümkün olması nedeniyle, hızı veren, alınan yolun zamana bölünüşüdür. Geleneksel mutlak uzay

ve zaman kavramlarından vazgeçilerek, mekânın büzülmesi ile zamanın genişmesi sonucuna varılmaktadır. Işık hızıyla yolculuk eden kişinin yaşlanmama nedenine de bu ilke doğrultusunda ulaşılmıştır.

Atalarımızdan kalan kimi tekerlemelerin anlamındaki büyüklüğü henüz yeni kavradığımızı da eklemeliyim:

**Dere, tepe düz gitmiş
Altı ay, bir güz gitmiş;
Bir bakmış arkasına
Arpa boyu yol gitmiş.**

★

**Ben annemin beşiğini
Tıngır mıngır sallar iken;
Doğmamış çocuğumu
Okula yollar iken...**

Sungur Yayınları

Büyük ilgi uyandıracak bir kitap sunmaktan kıvanç duyar.
Peter TOMPKINS — Christopher BİRD

BİTKİLERİN GİZLİ YAŞAMI

Türkçesi: Sulhi DÖLEK

«Bitkiler konuşuyor... Evet, çığlık atıyorlar...»

Kaktüsüne sayı saymasını, yirmiyeye kadar toplama yapmasını ve karşılıklı konuşmayı öğreten Japon bilim adamı.

Rock müziğinden «hastalanan» ve «kaçan» bitkiler.

Kirlian fotoğrafçılığı ve insan aurası.

Etmeyiz olan George Bernard Shaw, Hintli bilim adamı Bose'un laboratuvarındaki büyütücülerden biri aracılığıyla, haşlanan bir lahana yaprağının ölüm sırasında geçirdiği şiddetli nöbetlere tanık olduktan sonra bütün yapıtlarını Bose'a şöyle imzalayıp verdi: «En küçükten, yaşayan biyologların en büyüğüne...»

«Görünüşe göre duyarlık hücrenel düzeyde son bulmuyor. Molekül düzeyine, giderek daha öteye bile inebilir. Bugüne değin cansız olarak kabullenmeye alıştığımız her tür nesnenin yeniden değerlendirilmesi gerekebilir.»

Bu kitap Doğu'da ve Batı'da yapılan düşündürücü araştırmaları ince bir mizah ve akıcı bir anlatımla sergilemektedir.

Dağıtım:

İstanbul: Barış, Bilgi, Cemmay, Deniz, Savaş, Say

Ankara: Aydın Sami, Adaş

İzmir: Altay, Datıç